

LO PEDRÍS

43

abril 2011

www.lopedris.com

Butlletí trimestral d'informació

VILAPLANA

Edita: **Lo Pedris**

Coordinació

Carme Abelló
Adela Blasi
Josep de Las Heras
Montse Ferré
Josep M. García
Hilari Juanpere
Lídia Juanpere
Jordi Mariné
Josep Mestre
Josep Pujals
Teresa Serra
Mei Salvat

Correcció

Dolors Joanpere
Francesc Mariné
Jordi Serra
Òscar Aymamí
Carme Maigí

Col·laborador

Pep Pelat és Òscar
Aymamí

Prensa on-line

Raquel Virgili

Portada

Marta Huguet Múgico

www.lopedris.com

Composició i Impressió

ebm

D.L. T-1553-2000

Tirada 500 exemplars

Preu: 2,50 Euros

Lo Pedris és una publicació local que pre-tén dur la informació a tots els vilatans. Lo Pedris no assumeix, necessàriament, les opinions que els col·laboradors manifesten en llurs articles i opinions ni s'hi identifica.

LO PEDRIS

Editorial

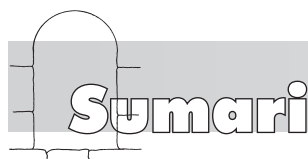
La redacció

Aquest any es compleix el 50è aniversari de l'annexió del terme de la Mussara al nostre municipi.

No sabem si s'ha programat cap mena d'acte per tal motiu, però sí que creiem que seria de justícia que alguna de les nostres institucions es manifestés al respecte.

Creiem que la gent de la Mussara no són tan sols els qui resten amb vida, sinó que també ho som els qui ens sentim descendents dels que varen deixar els seus masos i cases per anar a viure a Vilaplana o a d'altres indrets.

A tots nosaltres ens faria il·lusió que d'alguna manera es fes palesa que a Vilaplana també es té en compte la Mussara i que, malgrat ser un poble buit, no és un poble ni oblidat ni abandonat, doncs als nostres cors i en els nostres pensaments segueix sent viu i és un motiu d'orgull ser els seus convilatans i veïns.

Editorial	2
Entrevista Natàlia Mestre Ferré	3-4
Eleccions municipals 2011	
Crida a la unitat dels representants consistorials de Vilaplana	
Criteri editorial en les entrevistes als alcaldables per Vilaplana	5
— ERC Tomàs Bigorra	6
— PSC-PM Enric Prats	7
— CiU Jaume Huguet	8
— PP David Zoyo	9
Qüestionari L'annexió de la Mussara a Vilaplana	10-11
Rutes per caminar El Molló puntaire (Muntanyes de Vandellòs)	12
Opinió	13-16
Història El paper moneda català (1936 - 1939)	17
Salut Una mica d'activitat	18
Salut natural	19
Educació Com parlar amb els nostres fills adolescents	20
Fototeca interior	21
Poesia	22
Literatura Una mica de folk	23
Notícies	24-25
Obituari	26
Casal Vilaplanenc Activitats al Casal Vilaplanenc	27
LA FRESCA	28-29
Cuina "Pambtomaca"	30
Pasatemps	31
7a Galeria	31

Natàlia Mestre Ferré

Bàrman jubilada (67 anys)

Sempre al costat del seu marit, l'Armando, i al caliu de l'ambient típic de bar de poble petit, encara recordem la Natàlia entre gots i tapes de pops. Aquell regust dolç de vermut del diumenge, les napolitanes o els entrepans de la mitja part del cine..., tot plegat ens fa despertar de les quimeres de temps passats, de corredisses, de converses interminables, de gotes, de partits de futbol, de crits, de botifarres i dòminos, i sobretot de molts cafès!

Quantes hores hem compartit amb ella i tota la seva família al confessionari de cal Rito o del Casal? El temps ens fa notar com han anat canviant les coses i, és cert, no anem tant al Casal, tal com ens fa veure la Natàlia! I ara ens preguntem: Quin pot haver estat el germen causant de tan dolorosa infecció? Potser estarem de sort i entre els records que van rajant de la maleta oberta de la dona de l'Armando, finalment hi trobarem, entre línies o encriptat d'alguna manera, el viàtic que ens faciliti l'ordre definitiu per revelar com ha de ser el Nou Casal que tant necessitem...

La Natàlia a la barra del cafè de cal Rito als anys 70.

La Redacció

Quan vau començar a fer de cafeters?

Abans del Cafè, vam començar a casa (i després a cal Rito) a vendre revistes, novel·les, tebeos i coses d'escola i ben bé ho vam fer set anys... A cal Rito hi devíem anar a l'any 1970 i hi vam ser quasi onze anys. Com que vivíem allí (darrere el bar hi havia el pis) ho teníem tot molt a prop.

Com recordeu que era, tot plegat, aleshores?

Abans era tot molt diferent d'ara. Recordo que veníem les galetes per unitats, els mantecaus o els gelats al "corte". Era molt curiosa aquella especial predilecció que existia a la mitja part del cine pels entrepans d'olives farcides, de pops vermells o de "berberetxos"! I fèiem gairebé tots els tallats amb llet condensada (de llet "normal", quasi no en fèiem cap!)

Sortint de missa, al diumenge, quasi tothom anava a fer el vermut. I a la Festa Major era un no parar: sardanes, vermut, ball de tarda, concert i ball de nit!

Clients habituals "de cada dia" ho

Abans era tot molt diferent d'ara. Recordo que veníem les galetes per unitats, els mantecaus o els gelats al "corte".

eren el Pep Domingo, el Minguet Pistol, el Sisco Picón, el Baldomero, el Valentí..., que encara el veig com es posava en un racó del bar escoltant tots els partits del Barça!

I els dies que plovia, s'omplia el cafè com un diumenge!

També portàvem les quinieles. Naltros posàvem el segell i les baixàvem a Reus i quan vam ser al Casal, també les primeres primitives. A Vilaplana sempre hi ha hagut molta afició a aquest tipus de joc!

Recordo que fins i tot es va fer una penya de quinieles (l'Armando, un dels mestres que vam tenir, el Miquel Saba-

té, el Sisco Xacó, el Pep Savall, l'Humbert Virella i el Carxot) i que una vegada vam fer un tretze o alguna cosa així...; recordo que amb la part que ens va tocar vam comprar la trona del nostre fill, Armand. Es passaven hores i hores decidint els resultats que havien de posar, i hi havia dies que els tocaven les tres de la matinada!

I les relacions amb els altres negocis del poble?

De competència no n'hi ha hagut mai! Quan hi havia la Carme i el Juanito o, més tard, el Salvador i la Margarida, no recordo res que hagués creat mai gens d'enemistat, tot el contrari. També, més tard amb el Casal, ens vam posar d'acord amb Ca La Peirona per fer naltros entrepans i ells dinars i si venia algú i demanava per dinar de restaurant, l'enviàvem allà dalt...

I després us vau encarregar del Casal

En aquell temps, al Casal hi havia molta feina, entre el bar, la depuradora i la sala de dalt. A més, hi havia més moviment que ara, la gent sortia molt més.

O amb el començament del Rallye: Aquell dia era de bojos! Sí que només era un dia, però treballàvem molt (tot i que pel negoci era un dels dies millors,

Entrevista

no puc dir el mateix de com quedava el terme!)

I així, anant fent i quasi sense adonar-nos-en, al Casal hi vam ser onze anys!

Més tard, quan ho van portar la Carlota i la Teresa, vaig pensar: Quina diferència! Naltros fèiem moltes coses, sí, però també venien potser més gent: motos, bicis o estrangers en ruta cap a Prades.

Pel bar hi passa molta gent i de ben segur que recordeu situacions curioses o vivències que podeu compartir amb els lectors de *Lo Pedrís*.

I tant! Per exemple, el dia del 5 a 0 era diumenge i la majoria de gent era al cine. Ningú no sabia que jugaria el Pere Valentí. No es va saber fins a última hora i algú va baixar a baix, a la sala del cine, a dir-ho i aleshores el cafè es va omplir! Aquesta va ser la més sonada!

També recordo que el pare i l'Armando veien plegats els partits de la copa d'Europa o de la Champions: I a veure qui cridava més!

Tot i que tots érem del Barça, menys el meu home (que tothom sap que era quasi tan de l'Espanyol com el Carxot!) quan jugava el Barça i l'Espanyol ningú no deia res! Encara recordo aquella final (tornada) de la Copa de la UEFA contra el Bayer Leverkusen que, com que a l'anada l'Espanyol havia guanyat per 3 a 0, li vam preparar una celebració amb pastís i cava i ja sabeu com va acabar...

El meu home era molt de l'Espanyol, però no s'amagava mai de dir que si no jugava el seu equip sempre volia que guanyés el Barça!

Una altra anècdota la recordo quan van començar a venir estrangers (holandesos) els dijous de l'estiu. Venien a dinar. I, a veure: la feina era nostra per entendre'ls i fer-nos entendre! Però

Penya Quinielista al cafè de cal Ritu als anys 70. Drets d'esquerra a dreta: Pere Ramon, Pep Savall i Armando. Asseguts: Miquel Sabaté, Amelita, Josep M. Carxot i Siscu Xacó.

un any van venir en Divendres Sant i van demanar carn a la brasa! Ja em veus corrent cap a ca la Provi, i en Divendres Sant!

També vau tenir gent il·lustre a dispesa, no és així?

És cert, vam tenir els treballadors que van muntar els repetidors de La Mussara, que dormien al damunt de Cal Rito i esmorzaven i sopaven amb nosaltres.

Però sobretot els mestres. El primer dels quals va ser l'Espuny que, fins que no es va treure el carnet de xofer i va anar a Cambrils, el vam tenir al cafè. O el Secretari, o els metges o el mossèn! Tots els vam tenir i tractar com a un membre més de la família.

Especial record el tinc del mossèn, que es va presentar a casa perquè li van dir que teníem gent a dinar, aleshores

l'Armando (el meu home) em va dir -Ja sap en quina casa es posa aquest home?-. Li vam dir que cap de naltros no anava a missa i ell va contestar-nos que -No tot s'acaba anant a missa per ser una bona persona- I ja ho sabeu com es va acabar: Com un més de la família a dinar i sopar durant 25 anys!

Com veieu el Casal actual?

Ho veig com un peix que es mossegua la cua! Per algun motiu o altre, la gent ja no va tant al casal, això fa que no s'hi facin tantes coses i, així, la gent opta per no anar-hi tant. D'aquesta manera ens trobem el Casal buit molts cops.

També pot influir-hi el canvi tant sovint dels cafeters, que quan hi estàs acostumat ja n'hi han uns altres!

■ ■ ■

Genís Torres Aymamí, S.L.
CONSTRUCCIONS I OBRES

Carrer Major, 60
Tel. 977 81 51 29
43380 VILAPLANA

AUTO ESCOLA
CATALUNYA

Pl. del Nen de les Oques, 8 - Tel. 977 32 23 19
REUS

CRIDA A LA UNITAT DELS REPRESENTANTS CONSISTORIALS DE VILAPLANA

La Redacció

La redacció de Lo Pedrís vol fer una crida a la unió i/o a la cohesió municipalista de les quatre formacions polítiques i als seus representants que es presenten a les eleccions municipals 2011 a Vilaplana. I així ho manifestem perquè creiem que en aquesta propera i primaveral legislatura, on es presenten noves formacions, amb nous alcaldables i nous regidors al capdavant, junt amb l'actual Sr. Alcalde i d'altres regidors que repeteixen candidatura, tenim com a poble una oportunitat històrica i immillorable d'apostar per la cohesió i coordinació de tots els grups que es presenten a l'Ajuntament amb l'objectiu de treballar plegats pel bé comú de la nostra comunitat, amb tots els matisos i amb totes les filies i les fòbies que es vulguin.

Des de la nostra perspectiva com a revista, que ens atorga el fet d'estar més de deu anys sortint a la llum pública al poble per intentar informar-vos de la millor forma possible, pensem que ja fa massa temps que a Vilaplana han primat, de vegades, els interessos personalistes i partidistes, enfront el bé comú del poble. Amb això, no volem dir que no reconeguem el valor i l'esforç de la feina pública ben feta, honesta, constant i de difícil conciliació i solució per a tothom, la qual han estat desenvolupant les diverses formacions polítiques i els seus representants, amb els seus respectius alcaldes al capdavant, durant les diverses etapes dels seus mandats per millorar aquest municipi. Tampoc estem dient que cada partit i cada persona que es presenti enguany, ja sigui des del govern o des de l'oposició municipal, no tingui una pròpia manera de pensar i d'actuar. És clar, només faltaria.

Però, tot i que entenem que cada formació hauria de ser fidel al full de ruta del seu programa electoral i al seu estil i ideari ideològic, també demanem a tots i cadascun dels nostres representants, escollits democràticament i de forma sobirana pel poble, que cal que facin un esforç per llimar diferències i intentar remar junts i coordinats per fer de Vilaplana un poble més pròsper, més cohesionat, més fort i, sobretot, que desperti més il·lusió i empenta a tots i cadascun dels seus habitants.

Potser us demanem molt, també ho entenem, ja que una cosa és mirar els braus des de la barrera i l'altre haver-los de lidiar. "Perdoneu però, com diu aquell, algú ho havia de dir".

■ ■ ■

CALA PEIRONA
RESTAURANT

Carrer d'Àngel Guimerà, 1 - Telèfon 977 81 51 71
43380 VILAPLANA

TECPERVAL, S.L.
TÈCNICS EN PERITATGES i VALORACIONS

Joan Bonet i Mestre

Camí de l'Aleixar, núm, 42, L-4
43202 REUS (Tarragona)
Tel. 977 326 244 - Fax 977 326 458
tecperval@telefonica.net

CRITERI EDITORIAL EN LES ENTREVISTES ALS ALCADABLES PER VILAPLANA

Com equip redactor no hem seguit un ordre arbitrari a l'hora de presentar les entrevistes dels quatre representants, que es presenten com a candidats per alcalde a Vilaplana, en aquestes eleccions municipals 2011, sinó que l'ordre que hem establert per presentar cada entrevista s'ha editat en funció dels resultats obtinguts en les anteriors eleccions 2007. És senzillament per aquest motiu que el partits que van treure millors resultats apareixen abans que d'altres. D'altra banda, cada candidatura ha tingut el mateix espai, el mateix nombre de caràcters i les mateixes preguntes que la resta de candidats per expressar les seves respostes i poder dir així el que han cregut més oportú.

Com veureu a les pàgines següents, hem fet dos tipus de qüestions en les enquestes als nostres alcaldables. Per una banda, les preguntes s'han plantejat des d'un caire polític i de programa electoralista i, per l'altre, des d'un estil més desenfadat, personal i intimista.

TOMÀS BIGORRA
Candidat de E.R.C.

1.- Qui és el cap de llista?

Tomàs Bigorra i Munté

2.- Què espera de les eleccions, més enllà del resultat?

Més enllà del resultat del pròxim 22 de maig, cal que l'acció política del govern de l'Ajuntament estigui basada en el servei a la comunitat, la millora de la qualitat de vida i el benestar dels ciutadans. Tot això ha d'anar acompanyat amb els criteris de rigorositat i de saber fer, i amb una gran honestat en la feina posant els interessos generals davant dels interessos particulars.

3.- Què destacaria del programa de govern del seu grup?

La construcció del nou consultori mèdic, la creació del centre d'atenció per a la gent gran i la millora de les instal·lacions municipals. També la millora de les infraestructures viàries, com els carrers del poble i els camins del terme, i de les telecomunicacions. Totes aquestes actuacions serviran per a millorar la qualitat de vida i el benestar del ciutadans i s'han de fer amb respecte al medi ambient. Un altre eix d'actuació serà la difusió i potenciació de la cultura i de la riquesa patrimonial i natural de Vilaplana.

4.- Què creu que fa diferent el seu programa del de les altres formacions que també es presenten?

A hores d'ara desconec el programa de les altres formacions polítiques, però us puc assegurar que el programa que nosaltres presentem és fruit d'un intens treball conjunt, amb moltes aportacions de gent diversa, fruit d'un consens polític i social i fruit del coneixement exacte de la situació i de les necessitats del nostre poble.

5.- Té una opinió formada sobre

un eventual/possible pacte municipal?

Pel que fa als pactes, en pobles petits com el nostre s'ha de respectar el sentit de la majoria. Només cal recordar el mandat 1999-2003, quan el pacte contranatura de CIU i PSC va deixar la llista d'UV-ERC, que va ser la més votada pel poble, a l'oposició.

L'equip de govern actual ha mantingut durant tot el mandat una comunicació constant i contínua amb la ciutadania per informar de tot el que s'ha anat fent a l'Ajuntament, i això ha comportat una bona sintonia amb els ciutadans que no es veia des de fa molt de temps. La prova d'això són els excel·lents resultats obtinguts en la gestió al capdavant de l'Ajuntament durant els darrers quatre anys i que fa pocs dies que s'ha presentat al veïnat.

Per tant, ara cal posar el màxim esforç per a comunicar les bondats de les propostes del programa electoral i convèncer als ciutadans que són les millors i més adequades a les necessitats de Vilaplana, i quan arribi el 22 de maig obtenir un excel·lent resultat, és a dir, majoria absoluta per a poder governar amb comoditat.

6.- Quin model de poble dibuixa el seu programa i quin encaix preveu en el model comarcal?

Un model sostenible, equilibrat i respectuós amb al medi, que permeti conjuminar les necessitats del territori amb la preservació dels recursos naturals, arqueològics, paisatgístics, històrics i culturals per a garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

Ens trobem en una part singular del Baix Camp, a cavall del pla i la muntanya, i hem de ser capaços d'aprofitar les nostres característiques, singularitats i potencialitats, tenint en compte que aquesta comarca és més dinàmica en la seva part costanera que en la seva part d'interior.

7.- A llarg termini, i en el supòsit de ser reelegit, quins objectius preveu com a fonamentals per al futur de Vilaplana?

Durant aquests vuit anys de govern s'han acabat un bon nombre de projectes fonamentals per al poble, però ni ha d'altres que hem iniciat, que es troben en situacions diferents i que, per la importància que tenen, cal tirar endavant, com són:

- La construcció del nou consulto-

ri mèdic, més ampli i adequat a les necessitats actuals del servei.

- La creació del centre d'atenció per a la gent gran, que ha de donar cobertura a les persones grans que ho necessitin, i no haver de buscar el servei fora del poble, evitant el desarrelament de la persona del seu habitat natural.

- Millora de les instal·lacions del Casal Vilaplanenc, pista i sala d'espectacles.

- Adequació de l'enllumenat públic per a l'estalvi i la eficiència energètica.

- Impuls del pla d'usos de la Mussara, i continuació de les obres de consolidació de l'església de la Mussara com a equipament i serveis del futur Parc Natural de les Muntanyes de Prades. Aquestes actuacions incrementaran i potenciaran, sens dubte, l'oferta turística de Vilaplana.

- Potenciar l'oferta turística amb la promoció de nous productes basats en els recursos naturals, arqueològics, paisatgístics, històrics i culturals.

- Continuar la reforma de carrers amb la millora i ampliació del servei d'aigua, clavegueram, gas, etc..

Preguntes de format breu:

— Quin és el lloc més significatiu per a vostè del terme de Vilaplana?

La punta de les Airasses: el millor mirador del Camp de Tarragona.

— Quin és el cotxe que li agradaria conduir?

Cap en especial, estic bé amb el que tinc.

— On li agradaria viure?

Estic molt a gust a Vilaplana.

— Una olor?

La de la farigola.

— Compra productes de comerç just?

No.

— Triï un llibre i una pel·lícula

La novel·la Viure sense el meu fill, de l'escriptor Josep Gironés, i la pel·lícula Pa negre, dirigida per Agustí Villaronga i que adapta la novel·la d'Emili Teixidor.

— Qui rega les plantes a casa seva?

Les interiors la Maria Teresa i les exteriors jo mateix.

— Què o qui s'enduria a una illa deserta?

No ho sé, mai m'ho he plantejat.

ENRIC PRATS

Candidat del P.S.C.

1.- Qui és l'Enric Prats?

El millor que m'ha passat a la vida va ser una decisió presa pels meus pares l'estiu del 1964 quan van venir a Vilaplana per passar uns dies d'estiueig a cal Betjau.

Tant els va agradar Vilaplana que a principis de l'any següent van aixecar una petita casa per passar-hi els caps de setmana i totes les vacances. Aquell mateix 1965, a l'octubre, vaig néixer jo.

Vilaplana ha estat i és on m'he format com a persona. Aquí he après el significat de l'amistat, l'esforç, el patiment, compartir, valorar i estimar.

Aquí he après tot el que les aules no et poden donar i que és quasi tant important com una bona formació acadèmica.

Visc a Vilaplana i professionalment sóc informàtic de sistemes i actualment porto dues direccions d'un grup de concessionaris de vehicles.

2.- Que n'espera de les eleccions més enllà del resultat?

Primer de tot, que la participació sigui ben alta. Aquest fet denota maduresa democràtica i responsabilitat social.

En segon lloc, sigui quina sigui la força política que governi, que ho faci amb seny i escoltant la comunitat.

3.- Del programa de govern del seu grup, què en destacaria?

La principal prioritat nostra és millorar i facilitar el dia a dia de totes les

vilaplanenques i vilaplanencs. Això vol dir posar serveis i equipaments que avui són molt necessaris i que afecten a totes les edats. A tall d'exemple podem destacar:

- Una escola bressol (legal) i amb tot l'equipament necessari.
- Un programa integral d'atenció mèdica i assistencial mancomunada.
- Per a les persones amb poca mobilitat i que ho requereixin, els hi passarem a recollir les escombreries degudament seleccionades per llençar-la als contenidors.
- I per a totes aquelles persones que ho desitgin podran fer ús d'una sala de vetlles que s'ha de construir. Dignificar la mort i alleugerar en el que es pugui i en tots els sentits als familiars del difunt és una obligació que tenim com a poble.

• Fer de Vilaplana una seu reconeguda arreu pel seu immillorable entorn natural i activar l'esport de muntanya.

• Posar en marxa un pla d'habitatge pels joves. És indignant que els nostres joves hagin de marxar del poble per falta d'habitatge.

4.- Què creu que el fa diferent del programa de les altres formacions que també es presenten?

Desconec els altres programes però el nostre principal actiu és un equip renovat amb gent que sap quines són les necessitats i prioritats, que escolta i se'n fa ressò, que és sensible, amable i atent. Volem que l'ajuntament sigui la casa de tots.

5.- Té una opinió formada sobre un eventual/possible pacte municipal?

Si es dona la circumstància, tant sols podríem pactar amb la força que accepti el nostre programa com a full de ruta.

6.- Quin model de poble dibuixa el seu programa i quin encaix preveu en el model comarcal?

Mai voldrem deixar de ser poble, però al mateix temps tampoc volem quedar-nos a la cua del desenvolupament. Volem tenir bons serveis, viure amb qualitat i cuidar un entorn privilegiat que ens pot permetre ser un impor-

tant referent al Baix Camp amb moltes activitats culturals, esportives, etc...

7.- A llarg termini i en el supòsit de ser reelegit, quins objectius preveu com a fonamentals pel futur de Vilaplana?

El nostre programa no tant sols es queda en quatre anys, sinó que tenim un projecte que s'ha de poder executar en un període més llarg. Hi ha previstes inversions molt importants que ens aportaran un plus d'inèrcia econòmica; a tall d'exemple els puc avançar que ja estem treballant per dur a terme unes instal·lacions tipus viver d'empreses de caire creatiu, una casa de colònies i d'altres que ens permetran tornar a disposar de comerç local. Totes aquestes inversions requereixen un important capital i aquest fet ens obliga, en les circumstàncies actuals, a treballar-ho més i ser molt prudents.

Preguntes de format breu:

— **Quin és el lloc més significatiu per a vostè del terme de Vilaplana?**

Bosc de la roca caiguda, camí de les torres.

— **Quin cotxe li agrada conduir?**

Amb la tecnologia que tenim a punt d'entrar, ha de ser un híbrid, Citroën, és clar.

— **On li agradaria viure?**

Vilaplana, sense cap dubte.

— **Una olor?**

Terra mullada, després de ploure.

— **Compra productes de comerç just?**

Sí, i tinc apadrinada una noia del Perú, es diu Gladis.

— **Triï un llibre i una pel·lícula**

Llibre: Viatge per la mar de la Frau (Ramon Gomis), Pel·lícula: Les vacances de monsieur Hulot (Jacques Tati)

— **Qui rega les plantes a casa seva?**

Tots.

— **Què s'enduria a una illa deserta?**

Una caixa d'eines.

ciu

convergència i unió

JAUME HUGUET

Candidat per C.I.U.

1- Qui és el cap de llista?

Jaume Huguet Ferré

2- Que n'espera de les eleccions més enllà del resultat?

Les eleccions són un acte democràtic on els ciutadans van a votar lliurement el programa i la llista que els hi agrada més. Per un altre costat, una colla de gent es presenta sota unes sigles per fer un servei altruïstament pel poble. Per tant, com que el que ha de primar són els programes i la feina, espero que sigui una campanya neta i amistosa.

I que, guanyi qui guanyi, faci el millor pel poble i que es tingui en compte la opinió dels altres grups municipals, ja que a través de les urnes representen una part dels vilatans i son la seva veu.

El primer que vaig fer quan vaig decidir presentar-me a la alcaldia va ser trucar a l'actual alcalde i comunicar-li personalment que em presentaria a les properes eleccions municipals. I encara que els nostres camins fossin diferents, teníem un objectiu comú que és VILAPLANA.

3- Del programa de govern del seu grup què en destacaria.

Conscients de la situació econòmica del poble i del país, el nostre és un programa que toca de peus a terra. Amb propostes realistes, factibles i que responen a les necessitats prioritàries per la vida de la gent del nostre poble.

Volem treballar amb il·lusió perquè el nostre municipi tingui futur sense necessitat d'hipotecar el nostre present

i el futur dels nostres fills i nés.

Sabem que les coses sempre es poden fer millor. No és tracta de renunciar als models anteriors, sinó de complementar-los amb un nou estil de governar i de fer política, basat en el diàleg.

4- Què creu que el fa diferent del programa de les altres formacions que també és presenten.

Vilaplana és un poble petit, tots som coneixedors de les necessitats que tenim. El que creiem que el fa diferent és la forma d'analitzar-les, de prioritzar-les i d'executar-les. Proposem un estil on la gent tingui veu en la construcció i desenvolupament del poble, i on l'Ajuntament estigui al seu servei.

Creiem en el compromís i en la responsabilitat. Som conscients de la importància de la tasca que cal desenvolupar, així com dels moments difícils pels quals passa Catalunya i Vilaplana. Tot i així, intentarem trobar sortida i solucions amb els recursos limitats dels quals disposem. Per això, un dels nostres pilars i elements distintius, sigui des del govern o l'oposició, seran l'esforç, la constància i la humilitat a l'hora d'afrontar el treball diari davant del nous i difícils reptes que sens presenten. I ho farem amb una gran dosi d'il·lusió i compromís envers la nostra comunitat.

5- Té una opinió formada sobre un eventual/possible pacte municipal?

Sí, tenim una opinió formada que creiem que serà la més encertada i la més convenient pel poble de Vilaplana.

6- Quin model de poble dibuixa el seu programa i quin encaix preveu en el model comarcal

Volem respectar que som un bonic i pintoresc poble de muntanya, però al mateix temps necessitem un poble que tingui comoditats i serveis que donin qualitat de vida als que hi vivim.

Volem un poble que estigui basat en la proximitat, en la participació i on la nostra societat tingui suficients mecanismes per poder estar ben informada. Per a nosaltres és important l'opinió i la participació de tots i cadascun dels nostres vilatans. Creiem fermament en la feina ben feta, en l'eficàcia, en la austeritat, en la llibertat i en la confiança. Per això,

intentarem generar mecanismes per la participació directa, com ara consultes, o l'exercici del dret a decidir.

7- A llarg termini i en el supòsit de ser elegit quins objectius preveu com a fonamentals pel futur de Vilaplana?

Aquesta pregunta mereix una resposta molt més extensa, que excediria l'extensió permesa en aquesta enquesta i que ja explicarem de forma molt més detallada al nostre programa electoral. Tot i així, i només a tall d'exemple, m'agradaria citar l'adequació de la casa del metge, una pista poliesportiva coberta, una zona de parc infantil, etc.

Un dels nostres objectius de futur estarà centrat en la sostenibilitat, és a dir, en un creixement moderat però necessari, com han fet pobles veïns, i d'aquesta forma poder garantir una vida més còmode i amb més recursos, tant pels infants, com pels joves i la gent gran. Per tot això, i en síntesi, posarem l'accent en vetllar pels interessos de la nostra gent i del nostre territori.

Preguntes de format breu:

— Quin és el lloc més significatiu per vostè del terme

Les Airasses.

— Quin cotxe li agradaria viure?

Un fórmula 1.

— On li agradaria viure?

M'agrada Vilaplana

— Una olor?

Vainilla.

— Compra productes de comerç just?

Quasi bé mai.

— Triï un llibre i una pel·lícula?

La Catedral del Mar

Memòries d'Àfrica.

— Qui rega les plantes de casa seva?

Habitualment jo.

— Que o qui s'enduria a una illa deserta?

El què seria el foc, i el qui la meva gent.

DAVID ZOYO

Candidat pel PP

1. Qui és?

En primer lloc, em voldria presentar. Sóc en David Zoyo i enguany tinc l'honor i la satisfacció de liderar la candidatura popular a les eleccions municipals de Vilaplana.

2. Què n'espera de les eleccions més enllà del resultat?

El més important és que el proper 22 de maig la gent participi massivament en l'elecció del nostre futur consistori i, per tant, puguin dir la seva amb total llibertat.

3. Del programa de govern del seu grup què en destacaria?

M'agradaria destacar un actiu que no es troba a les pàgines del nostre programa però que tots els que em coneixen saben que és veritat: les ganes de continuar treballant, tant meves com de tot l'equip que formem part de la candidatura, per poder presentar el millor projecte possible a tots els habitants del poble de Vilaplana.

4. Què creu que el fa diferent del programa de les altres formacions que també es presenten?

El nostre projecte pretén fer una Vilaplana moderna i amb més vida de poble, que sigui un referent pels pobles del voltant.

5. Té una opinió formada sobre un eventual/ possible pacte municipal?

Ho tenim molt clar. Abans de parlar de pactes s'han de dur a terme les eleccions i un cop coneguem el resultat que presenten les urnes, si haguéssim d'arribar a algun tipus d'entesa, sempre ho faríem amb alguna força política amb idees que puguin encaixar dins el nostre projecte.

6. Quin model de poble dibuixa el seu programa i quin encaix preveu en el model comarcal?

Treballem per una Vilaplana en la que tots els veïns i veïnes tinguin participació en les activitats que s'hi fan. Treballem per una Vilaplana que es doni a conèixer a nivell comarcal, que faci sentir la seva veu i que convidi a la gent dels municipis propers a participar en el seu dia a dia. I treballem per una Vilaplana que atregui nou turisme rural.

7. A llarg termini i en el supòsit de ser reelegit, quins objectius preveu com a fonamentals per el futur de Vilaplana?

Millorarem les infraestructures municipals, pavimentant i arranjant els carrers en els quals s'hi hagi de fer actuacions. Eliminarem les barreres arquitectòniques que hi ha als emplaçaments públics del poble i treballarem per adequar Vilaplana a les noves tecnologies.

Preguntes de format breu:

— Quin és el lloc més significatiu per a vostè del terme de Vilaplana?

El tros de l'Aubelló, on el meu besavi hi va treballar molts anys i on, durant molts estius, jo el vaig acompanyar.

— Quin cotxe li agradaria conduir?

Un 4x4 de gamma normal.

— On li agradaria viure?

En un futur, m'agradaria viure en una casa a Vilaplana amb una mica de terreny.

— Una olor?

A l'època de collir bolets, m'agrada molt anar a les muntanyes de La Mussarra i sentir l'olor de la natura més pura.

— Compra productes de comerç just?

Tot i que no hi ha gaires establiments que ofereixin aquest tipus de productes, sempre que puc compro en comerços on tenen productes de Comerç Just.

— Triï un llibre i una pel·lícula?

Sóc aficionat a la novel·la policíaca i si haig de citar el títol d'una pel·lícula que m'agradi, aquest és el de "La Llista d'Schindler".

— Qui rega les plantes a casa seva?

A casa compartim la feina i si em toca regar les plantes, doncs les rego.

— Què o qui s'enduria a una illa deserta?

M'emportaria moltes coses, però si em fa triar, seria el meu gos León.

Maria Juanpere Altés

Nascuda a la Mussara

Eloi Juanpere

La Redacció

Aquest any 2011 es compleix el 50è aniversari de l'annexió de La Mussara al terme municipal de Vilaplana. Creus que a nivell d'Ajuntament, d'altres institucions públiques o d'alguna associació local o comarcal s'hauria de fer algun acte o detall significatiu per commemorar-ho? Tens alguna idea o suggeriment al respecte?

I, a nivell personal, el terme de la Mussara el sents com a teu?

Si haguessis de triar algun cosa que t'identifiques d'on ets i que per a tu és el més especial, què escolliries (les muntanyes de La Mussara, el campanar, els avellaners, un pont, una olor...)?

Crec que estaria molt bé fer algun acte per commemorar aquest 50 anys, però la gràcia seria iniciar les obres per deixar l'església totalment reformada.

Cal que la Mussara pugui conservar els elements que li van donar identitat com a municipi durant molts anys. Jo que vaig néixer a La Mussara em produeix molta tristesa veure el poble tan abandonat.

I això ho dic, perquè em vaig quedar totalment sorpresa quan en renovar-me el DNI em van dir que el municipi de La Mussara ja no existeix i no em podien posar aquest nom al lloc de naixement. Finalment, i després de dos viatges a Reus, van acceptar posar Vilaplana -La Mussara

1. He pensat dos propostes que podrien estar bé:

- Potser estaria bé fer una exposició amb fotografies antigues de la Mussara i també un concurs fotogràfic per escollir la millor fotografia actual del poble o els seus voltants.

- Es podria fer també una pujada caminant amb petits i grans des de Vilaplana fins dalt a la Mussara i després fer un dinar popular.

2.- Sens dubte les muntanyes. Veure-les des de qualsevol punt del poble o pujant cap a Vilaplana des de fora Vila et dona una satisfacció immensa. A més mirar-les quan ha acabat de ploure que deixen anar una olor única encara les fa més maques.

VIALMA SAT

Esclofolladora d'avellanes

Jaume Salvat Salvat
C. Major, 14
43380 VILAPLANA
Tel. 977 81 50 13
c.e: salsa@maptel.es

Pg. de la Mussara, 1
Vilaplana del Camp

PINTURA DECORATIVA

Josep M. Garcia

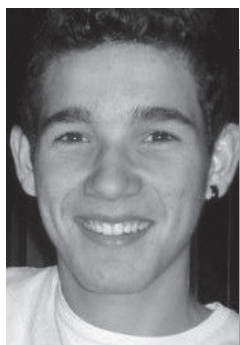

Tel. 977 815 078
Mòbil 619 233 190

C. Casal, 3 - Tel. 977 815 652 - 43380 **VILAPLANA** (Baix Camp)

L'annexió de La Mussara a Vilaplana

Joan Garcia Rodon

1.- En referència als actes commemoratius o celebracions en motiu del 50è aniversari doncs potser es podria fer una caminada, una escalada, un dinar popular... però al cap i a la fi només és una celebració d'una data i dura només un dia. Tot i que últimament s'han fet algunes actuacions, com ara la neteja de cases, l'apuntament de l'església, els aplecs, la nit de poesia a l'estiu... crec que hauria de ser una tasca més quotidiana i constant durant tot l'any. Per a mi, seria la millor manera de homenatjar-la.

Un lloc de la Mussara... hi ha incomptables racons a la Mussara, però si m'hagués de quedar amb només un seria probablement la vista des de les Airasses. Arribar havent ascendint, estirar-te a l'herba, menjar l'entrepà i tenir una bona companyia mentre observes el terme, no té preu.

2.- En termes polítics i territorials, sí que La Mussara està annexada només amb el poble de Vilaplana. Potser és per això que quan ens parlen de La Mussara, com a mínim jo, tinc una sensació, una sensació que no sabia molt bé com descriure-la, una sensació com si La Mussara ens pertanyés. Però crec que no sóc l'únic que la té. La Mussara té una bellesa, transmet una energia que encandila a la majoria de gent que té el privilegi d'haver-hi posat els peus algun cop. La Mussara pertany a Vilaplana, als seus habitants i qualsevol altre que li despertí sensacions. Aquesta indescriptible sensació de només pertànyer a tu però alhora a tothom és, segurament, el més bonic que té.

Francesc Sànchez i Robert

1.No ho sé, què es fa als altres llocs en aquests casos? Un dinar, un dia en què hi pugui tothom, tal com es fa amb l'Aplec de sardanes? Tractar de cercar els que encara són nats allà dalt i fer-los un acte de tipus homenatge?

Fer una conferència, amb historiadors, sociòlegs, demògrafs i estudiosos dels moviments migratoris per explicar i entendre què els va passar, que es van veure obligats a anar marxant. Segurament els de la Rovira i Virgili deuen tenir algun departament especialitzat. No ho sé.

2. Bé, la Mussara, tal com Vilaplana encara és el meu punt de referència. Per molts anys que siguis fora, és molt difícil, segurament impossible oblidar els orígens. Ho duus al cor tota la vida. Ma mare era de la Mussara. Sempre ho deia, li agradava de pujar i recordar Ens explicava, i naturalment no sabíem de qui ens parlava, qui era qui, on vivia cadascú i a què es dedicava, tant la gent del poble com la dels masos que hi ha escampats pel terme, com pujaven i baixaven de Reus carregats amb queviures, què feien al Mas del Pou amb son pare, el padrí Pep, com passaven els hiverns amb la boira que se'ls ajeia ben sovint.

Jo recordo especialment les caminades que fèiem de petits ben sovint als diferents pobles de la muntanya des de l'Albiol fins a Arbolí. Hi anàvem a acampar i a menjar-nos-hi la mona. L'Agrupació Excursionista de Vilaplana, així es deia al començament, amb el Sisquet del pa, en Cardona i en Joan Besora, i després amb altres. D'altra banda, encara bec oli de Vilaplana tot l'any i menjo les seves avellanes, naturalment.

Nati Toral

1.-No sé quin tipus d'acte es podria fer, però si que seria bo fer alguna cosa per donar relleu a l'aniversari. L'acte es podria fer a la Mussara i perquè quedés constància es podria posar una placa o una fita que recordés l'esdeveniment, i convidar a persones nascudes o descendents de la Mussara.

2.- Jo, com a nouvinguda, no em puc imaginar Vilaplana sense la Mussara, per a mi és un tot, van juntes.

El més especial és el color canviant de les muntanyes al llarg del dia segons la llum del sol. També em transmet serenor i pau quan camino pel terme i em dona forces per tota la setmana.

SUBMINISTRAMENT DE PAPELERIA
MATERIAL D'OFICINA E INFORMÀTICA

COMERCIAL REUS 4atre

C/ Cornudella del Montsant, 39 - 43206 REUS
Telèfon 902 023 390 - Fax comandes 900 65 66 67
E-mail: ventas@cr4.es

Descom

TAXI
SERVEI DE TAXI 6-Q
7/8 places

L'Aleixar
mòbil 689 029 326

EL MOLLÓ PUNTAIRE (Muntanyes de Vandellòs)

✎ *Ester Borràs Gjol*

Ruta circular que comença al poble de Castelló, en ruïnes però actualment en fase de recuperació per part de l'Associació Masia de Castelló. A Castelló s'hi pot arribar en cotxe per una pista asfaltada que surt de la carretera C-44.

Travessem el poble de Castelló en direcció a la muntanya. Sortint del poble, pel costat de l'era, cal seguir les marques blanques i vermelles del GR 192. Caminem per una pista, amb trams de terra i d'altres cimentats, que puja molt dreta fent uns quants revolts. Cal dir que aquesta pista ha substituït i destrossat el que abans era l'antic camí empedrat, i picat a la roca, d'accés als conreus dels Dedalts, l'anomenat camí dels Graus de Castelló.

Arribem al collet de la Creu o del Vent. Hi ha un pal indicador (Dedalts – Corral del mas de la Torre); una marca del GR ens indica que hem d'abandonar la pista i agafar el sender que surt a mà dreta i s'enfila cap a la cresta dels Dedalts. Anirem carenejant, amb vistes, a la nostra dreta, cap a Vandellòs, Castelló i el camí per on hem pujat.

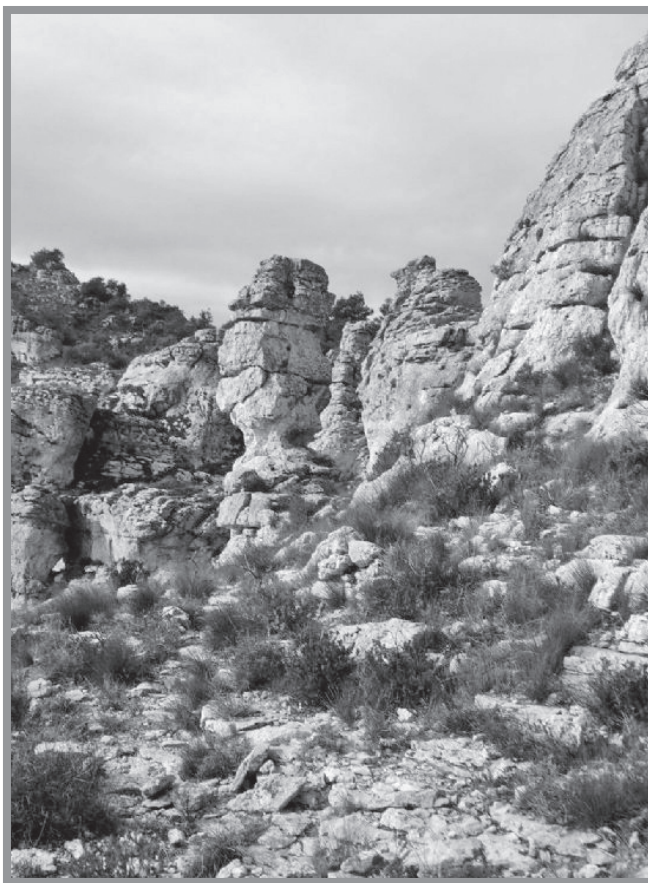
El sender es converteix en pista. Continuem seguint les marques del GR, que ens acaben portant al collet del Corral de Ca la Torre sense fer cap mena de desnivell. Al collet abandonem el GR 192, a partir d'aquí seguim les marques del PR-C 92 (grogues i blanques), en direcció a la Font de Navaies – Coll de la Basseta. La pista és força plana.

Arribem al coll de la Basseta. La pista o camí de Llèria se'n va en direcció cap al mar i ens permetria enllaçar amb el GR 92 a l'Acampador (a tocar de la central nuclear de Vandellòs). Des d'aquí, també es podria baixar pel barranc de Lleriola i també es podria enllaçar amb el GR 92 a l'alçada de l'Almadrava.

Naltros, però, agafem el sender que segueix cap a mà esquerra, marcat com a PR, que ens portarà, tal com diu el pal indicador, a la font de Navaies, el grauet de Navaies i el molló Puntaire.

Avancem amb el paisatge del barranc de Llèria a la nostra dreta i arribem a la raconada formada pel mas de Navaies, la seva font i les marjades.

Continuem pel sender. A partir d'aquí el paisatge es converteix en un món de roca ple de formes fantàstiques provocades per l'erosió de l'aigua. Arribem al que se'ns presenta

com una bifurcació. Si seguim el sender de l'esquerra, sense marcar, farem cap al molló Puntaire més ràpidament. En canvi, si seguim les marques del PR, tot i que farem una mica més de tomb, també podrem gaudir de més bones vistes cap al mar i els barrancs que hi baixen.

Si seguim les marques del PR, perdrem de vista el molló Puntaire (que podem reconèixer pel piló geodèsic), però finalment se'ns acabarà apareixent a l'esquerra. És en aquest punt quan abandonem definitivament el PR per, camp a través, arribar al cim.

Som dalt del molló Puntaire, a 727 m. El piló està trencat i hi ha restes d'algun tipus d'antiga instal·lació metàl·lica. Però això no ens distreu gaire de la magnífica vista: tota la costa des del cap de Salou fins al Delta, el Montsià, el Port, Cardó, Boix,

la tossa de l'Alzina i les moles del Taix, la moleta de Genessies, el Montsant, Escornalbou, Llaberia, el Cabrafiga i la plana del Camp de Tarragona.

Quan marxem del Puntaire, el camí ja no està marcat (el PR-C 92, se n'ha anat per la canal del Corb i l'antic camí de l'Aigücoll fins a l'Hospitalet). El que farem ara és anar resseguint la carena en direcció nord-est, cap a la torre elèctrica d'alta tensió i la pista cimentada que hi ha a la portella del Xato. Hi ha una mica de sender, en tot cas, cal arribar a la torre elèctrica que veiem al nostre davant.

Un cop a la portella del Xato, seguirem la pista cap a mà esquerra. Baixant, podrem gaudir de la vistositat d'un bosc d'aurons (si fem l'excursió en el moment adequat de la tardor).

El camí de la portella del Xato, que és per on hem estat baixant, desemboca a un altre camí (al de les Obagues de l'Ir-la). El seguim cap a la dreta.

Al cap de poc l'abandonem per seguir un camí que surt a mà esquerra, el qual ens portarà, pujant a poc a poc, fins al collet de la Creu altra vegada.

A partir d'aquí, baixarem pel mateix lloc que hem pujat, és a dir, per la pista de les obagues de Castelló. És evident, que si de pujada ha estat dura, també ho serà de baixada...

Arribem a Castelló.

Mapa utilitzat: Muntanyes de Vandellòs. Escala 1:20.000. Editorial Piolet

TORNA EL PP AMB UNA CRONQUETA CABAL, DE VOSTÈS AMB PERMÍS I DISPENSA SI CAL

Lo Pep Pelat

UNIVERSAL

Un servidor és força afeccionat a l'astrofísica, tot i que els seus coneixements teòrics i matemàtics estiguin en un nivell que hom pot qualificar -com m'agrada aquest mot- d'amateur... Aquest mot francès vol dir que el subjecte en qüestió no és un professional, ans un afeccionat, un "amant"; oh! aquest mot encara m'agrada més...! és tant musical i evocador... "amannnnnn", així, amb so nasal... tanmateix, el que em té una mica mosca, és l'ordre universal. Ep, fascinant! però d'una contundència contumaç, insuportable. Assumit el fet, l'actitud més assenyada és d'admirar aquest univers amb fruïció però amb calma, amb tota la prudència del món, amb tota la modèstia i, en el cas de qui els parla, amb la gosadia del llec. Podem maleir-ne la complexitat, podem maleir la nostra limitació -o sostre- intel·lectual, però també, perquè no? estudiar-ne el garbellament, al·lucinar amb els descobriments dels astrofísics i provar de treure-li'n algun entrellat... Entrellat ve d'estrella... (mentida home, no siguin tant crèduls) El cas és que les estrelles són com forns de ceramista on s'hi cou la matèria i s'hi elaboren tots els elements, de manera que, diuen, tots nosaltres som pols d'estrella -o d'estel-, que bonic! Venim de la pols? o venim del fang? doncs es veu que més aviat venim de la pols i, qui no s'ho cregui, que provi de traduir la frase a la llengua dels barruts, tothom en sabrà, segur, que és prou coneguda per tots nosaltres, "ha, ha, ha..." que és com un servidor considera que hem de representar l'onomatopeia de la rialla franca que els espanyols grafien amb la forma "ja, ja, ja..." Ep! venim del fang, diu el Gènesi. Bé, escolti, quina diferència hi ha? el que compte són els resultats i, què coi els explico jo ara...?

Conyes apart i sense perdre el fil temàtic, els científics diuen que han localitzat la partícula de Déu o millor dit, l'han calculada, l'han intuïda, però compte, és molt esmunyedissa i, en re-

alitat, encara no l'han trobada, i no l'han trobada perquè està consubstanciada amb la matèria. Aleshores, per localitzar-la, s'ha de desfer una petitíssima part de matèria, han de descomposar unes partícules amb massa (no totes en tenen) tot fent-les col·lisionar a velocitats properes a la llum, destruir-les literalment en un accelerador de partícules de darrera generació que ha costat un ull de la cara, un ronyó, un ou i una fortuna. I quan el miracle es produeixi, aleshores... tatxaaaaan!!!!... haurem trobat l'origen de la matèria i per extensió, Déu!! Estrany tot plegat, però és el que hi ha, els qui no s'ho creguin que ho mirin a la biquipèdia... Va, provaré de ser més rigorós: La presumpta partícula divina també es coneix com el "Bosó de Higgs" i la màquina que s'ha construït perquè la cerqui (la més potent del món) es coneix com LHC, i és a Ginebra. Tot plegat pot semblar una bestiesa, una historieta estafolària, però no n'és tant; si més no, proporciona un bri d'esperança als esperits turmentats per allò tant cobejat com la resposta a l'etern interrogant que suposa l'origen de l'univers.

La partícula de Déu explicaria moltes coses. En primer lloc, en el supòsit que l'origen de tot sigui l'obra d'un creador (acceptem-ho com a premissa), per tal d'entendre la matèria i, per extensió, l'univers, tan sols necessitem Déu com a factor del cot de "PARTÍCULA"; per identificar-la, per racionalitzar-la, per pair-la. I poca cosa més, perquè totes les altres eren partícules fantasma, no tenien massa. Em ve al cap aquell concepte tan rebregat i tan cristià que en diuen "la Veritat". L'acceptem prefabricada o la cerquem per lliure? Un servidor és dels que s'estimen més cercar-la i en aquestes estem. Mirin, tot són aproximacions, però d'acord amb el mètode cartesià (per cert, gens ateu, eh?), per assolir una fita de coneixement una mica sòlida, cal descartar tot allò que no ens serveix com a premissa. Per iniciar tota recerca metodològica cal un punt ferm on recolzar el peu, i donar el primer pas, cal la fe...! en una realitat evident

dita "axioma". En aquesta línia, permetin-me que els ho digui, allò dels sis dies feiners, l'esgotament post-creacional i el dissabte festa, és un altre conte de la vora del foc, creguin-me, una mena de mite, com ara la depressió post part i, com a axioma, l'hauríem de desestimar.

De fet, si bé aquesta partícula explicaria el món, no explicaria la causa primera aristotèlica (era intuïtiu aquell home...). Ara per ara però, el més plausible és concebre el cosmos com una mena de màquina que va sola (per allò de la gravitació universal...), com si fos un gran rellotge, potser un rellotge desgavellat sí, però, tot i el destarotament, la màquina va fent tota sola i per fer-la anar no cal implicar-hi ni déus ni diables ni donar-li corda cada dia, perquè es mou per una força primigènia: el Big Bang. (Déu?) Uf, quin vertigen... Tan se val, mirin, si no troba la fotuda partícula, la comunitat científica ni es rendirà ni caurà en la desolació perpètua; senzillament, haurà de configurar un nou "Model Standard" i, siam sincers, si no la trobessin, tampoc no se'ns ensorraria el món, ens hauríem de ben conformar amb el que tenim, amb el que sabem i amb el que creiem que som. Al cap i a la fi, sempre ens quedarà l'Edèn, no troben?

Vinga, salut i bona Pàsqua...

■ ■ ■

**RAFEL
MARTINEZ**
AGENT D'ASSEGURANCES

Camí de l'Aleixar, 40 B
Tel./Fax 977 31 33 99
43202 REUS (Tarragona)

✎ *Xavier Joanpere Olivé*

L'any 1969, mentre el rei Idris estava de vacances a Turquia, la fracció més progressista de l'exèrcit libi va fer un cop d'estat i va arribar al govern de l'antiga colònia europea.

En aquelles terres hi havien combatut els soldats de Rommel contra els homes de Montgomery, mentre els nadius miraven de lluny les guerres que els eren importades d'Europa.

Aquell 1 de setembre de 1969 al front del cop d'Estat hi havia un coronel jove anomenat Muammar al-Gaddafi. Aquest admirador de Nasser aviat va simpatitzar amb les idees del panarabisme i va fundar la Jamahiriya com a model de govern.

En l'ordre intern, i com a primeres mesures, va nacionalitzar la banca, va treure del territori les bases dels anglesos i americans i va confiscar els béns dels jueus i italians que havien marxat del país. Per tot això, el bloc capitalista molt aviat va veure Líbia com un enemic dels seus interessos i va començar a conspirar contra Gaddafi.

L'any 1973 Líbia va impulsar l'OPEP amb la intenció que fossin els països productors de petroli els que posessin el preu al cru i no les grans corporacions estrangeres que es desentenen de les necessitats i orientacions dels països productors. De tota manera, els llaços d'amistat amb l'OAP i el seu apropament a la martiritzada Palestina també van posar Gaddafi al punt de mira del Mossad.

L'extrafolària manera que tenia Gaddafi de concebre les relacions internacionals i el seu suposat suport a la insurgència internacional van condecorar Líbia amb l'adjectiu de país terrorista i per tant fora de l'òrbita dels autoanomenats països demòcrates, és a dir fidels a la doctrina nord-americana, al Banc Mundial, al FMI i a l'OCDE.

D'aquella època es recorden els

abrandats discursos de Gaddafi contra la política nord-americana i europea i els bombardejos que Ronald Reagan va ordenar contra Trípoli, en què van morir centenars de civils entre els quals hi havia una filla del coronel.

Durant anys es va acusar Líbia de tots els atemptats que es produïen al món, alguns d'ells reconeguts pel propi govern de Gaddafi. El més conegut fou el de l'avió de la Pan Am a la localitat de Lockerbie amb 259 morts, 189 dels quals eren dels EUA. Anys més tard Líbia els va indemnitzar per tal de trencar el bloqueig que li havia imposat l'ONU.

Després d'anys de tibantor amb Europa i els EUA, Gaddafi canvia l'estratègia i refà ponts amb antics governs hostils com els d'Anglaterra, Alemanya, França i fins i tot Estats Units. La necessitat de petroli i d'inversions al nord d'Àfrica provoca reiterades visites al país del Coronel per part de Tony Blair, Gerhard Schröder, Condoleezza Rice, José Luis Rodríguez Zapatero, Silvio Berlusconi etc. Gaddafi retorna aquestes visites, i entre els seus viatges recents hi ha el que va fer a Espanya en què va instal·lar la seva jaima als jardins de la Moncloa. A més a més l'ONU reconeix el canvi d'actitud del libi i durant un període un funcionari del govern libi presideix la comissió dels drets humans a les Nacions Unides.

Gaddafi manté el caràcter socialitzant al seu règim, però deixa invertir capital estranger al seu territori, fins i tot algunes càmeres de comerç del nostre país es van interessar pel mercat libi. El Coronel també desvetlla que ha finançat campanyes electorals a alguns aliats europeus com la de Nicolas Sarkozy, a qui compra armes, com també ho fa a Espanya, Regne Unit i Rússia entre d'altres.

Gaddafi, però, no canvia els mètodes que l'han mantingut al poder durant més de 42 anys i defuig el sistema partidista europeu i les receptes neoliberals. Posa a ple rendiment els pous de petroli

i construeix un canal del nord al sud de Líbia amb la finalitat de regar les immenses àrees de desert per obtenir allò que s'ha anomenat sobirania alimentària.

Gaddafi, però, sempre ha estat a l'ull de la CIA, dels serveis secrets francesos, anglesos i del Mossad. I en esclatar les revoletes del nord d'Àfrica, una fracció del seu exèrcit intenta un aixecament contra ell.

Qui hi ha darrere? En un primer moment els revoltats reivindiquen la figura del rei Idris, mentre que Gaddafi acusa Al-Qaeda. Aprofitant l'enrenou, i per sorpresa, l'ONU autoritza una actuació militar que se li ha escapat de les mans en pocs dies.

Alguns dels seus avaladors i subministradors d'armes europeus es converteixen de la nit al dia amb els seus màxims enemics i organitzen una nova croada contra un satanitzat Gaddafi, aquell que fa un mes era el seu aliat al nord d'Àfrica.

El govern de Zapatero i Chacón també volen prendre part en l'escabetejada i sumen les forces armades espanyoles als atacs contra aquell que anomenen el tirà de Trípoli.

Al parlament espanyol, Llamazares es queda sol amb el Bloc Nacionalista Gallec defensant una sortida negociada al conflicte i el cessament de la invasió. Fins i tot ERC i ICV trenquen la seva tradició antimilitarista i donen suport als bombardejos.

Als atacs s'hi han sumat diversos Emirats Àrabs, a més del vist i plau de països com Àrabia Saudita que, com se sap, són països amb una contrastada salut democràtica.

Els intel·lectuals del PSOE, utilitzats durant la guerra d'Irak, ara veuen i senten que aquesta guerra és diferent i odien profundament el dictador Gaddafi.

Paral·lelament, organitzacions com Justícia i Pau amb Arcadi Oliveres al davant, l'escriptora Rosa Regàs, cantants com Pedro Guerra, Ismael Serrano o actors com Willy Toledo han aixecat de nou les seves veus contra aquesta nova ingerència occidental.

Catalunya, i concretament les nostres comarques, en poden sortir molt mal parades d'aquestes aventures militars per la proximitat que tenim amb el complex nuclear i petroquímic que, com és sabut, en casos de guerra passen a ser objectius militars de primer

ordre. Avui les poblacions de les nostres comarques estan al punt de mira de l'exèrcit libi, ja que nosaltres pertanyem a un estat que ha votat a favor d'aquesta guerra en la qual hi participem amb avions de combat pel fet que el nostre país forma part de l'OTAN.

Si s'apel·la a la defensa de la població civil, s'haurien d'haver fet accions semblants contra l'exèrcit marroquí i israelià per les seves massacres al Sàhara Occidental i a la franja de Gaza.

Com a qualsevol altre guerra, la recent creuada contra Gaddafi no aportarà res al panorama polític internacional tan sols el sofriment de la població civil. Per altre banda, la comunitat que combat contra el govern libi no ha proposat cap altre mesura que l'agressió armada.

No s'havia esgotat en cap moment la pressió política i econòmica que podia capgirar la situació, ni en cap moment es varen establir corredors humanitaris per afavorir la sortida de tots aquells treballadors immigrants que vivien al país en qüestió.

Líbia, avui, actua de mur de contenció de la immigració que arribaria a Itàlia i Grècia i d'esponja laboral per a països de la zona com Egipte i Tunísia entre d'altres. Aquest fet, juntament amb la inseguretat que representa per a les nostres comarques estar en una guerra d'aquestes característiques, són motius suficients per cridar de nou **NO A LA GUERRA**.

Però els interessos del nou ordre mundial van en la direcció de sacrificar un alfil al nord d'Àfrica, i si no poden conquerir tot el país, almenys que la nova Líbia democràtica acabi allí on acaben els pous de petroli, igual com va passar amb el fraccionament d'Irak i la creació de Kuwait, que com tothom sap, és el paradigma de les llibertats i el respecte a les dones, les ideologies i el laïcisme.

El mediterrani, bressol de tots els blaus, avui torna a veure com la mort passeja vestida d'avió de combat, i de nou encén l'odi entre les dues riberes d'un mar que algun dia serà pont d'unió i no frontera de separació.

NO A LA GUERRA

Xavier Joanpere va ser portaveu del moviment No a la guerra durant la guerra d'Irak.

■ ■ ■

LA MALALTIA BIPOLAR

Jaume Queralt Mestre

Estava jo a la cuina de casa, i de sobte, sonant per la ràdio (Catalunya Ràdio), vaig escoltar la veu d'en Paco Ibáñez cantant Palabras para Júlia. En aquell moment, no sé ara ben bé el perquè, però el meu cervell va recular uns quants anys enrera en el temps, quan estava fent la verema a Barberà de la Conca a mitjans del anys 90.

Recordo que no vaig poder anar a la vinya a veremar perquè plovia. Llavors em vaig dirigir al bar del poble. I quan hi vaig entrar, quina va ser la meua sorpresa al veure la figura del poeta José Agustín Goytisolo que havia compost la lletra de la cançó que ara evoco. Ell estava tranquil·lament assegut en una cadira. Llavors, m'hi vaig acostar i em vaig presentar. Ell amb molta amabilitat, em va fer asseure al seu costat i ens vam fer petar la xerrada una bona estona. Aquella relació afable va durar un parell de dies. Em va fer molta il·lusió de conèixer-lo. Sabia de la bellesa dels seus poemes, a través de les lletres de les cançons que en Paco Ibáñez havia musicat, és clar.

Van passar uns anys, i vaig saber per desgràcia de la mort del poeta. Per a mi, va ser una mort especial... ja que penso que té molt de mèrit escriure els magnífics poemes que ell va compondre que en molts casos són un cant a la vida. I més encara, sabent el patiment que devia sofrir amb la malaltia bipolar, la qual jo també pateixo.

Avui en dia, amb els avenços de la ciència i medicant-se de forma regular, tal com ho diu el metge, es pot arribar a dur una vida normal. Potser alguna recaiguda que altra. Però la malaltia bipolar ja no és el que era, posem pel cas fa 25 o 30 anys, ja que els medicaments actuals són molt més eficients.

El que s'ha de fer, i no és fàcil, és ser conscient que es té la malaltia i acceptar-la perquè és un dels primer pilars per arribar a curar-se. No diguem l'important que és la bona comprensió per parts dels familiars i tenir un entorn favorable i molta paciència. I així, com tot, es fa de més bon portar.

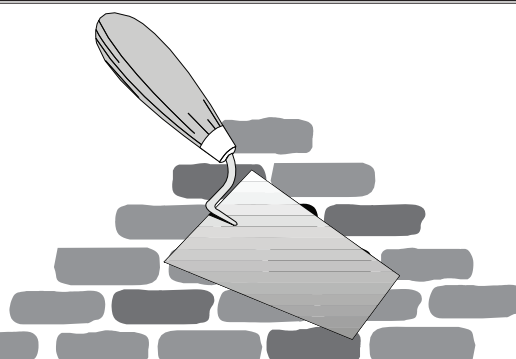
Jaume Queralt Mestre. Membre i president de l'Associació de Bipolars de les Comarques de Tarragona.

Vilaplana, 25 del 12 del 2010

CONSTRUCCIONS

JOAN MESTRE SL

C/ Major, 32-3r - 43380 VILAPLANA - Tel. 977 81 51 73

Presumpció d'innocència vulnerada

✍ Joko

Una noia conduïda per dos guàrdies civils sota el rètol, en algun cas i amb grans caràcters: "La Guàrdia Civil deté dos etarres" i un detingut per l'agressió a Múrcia.

Està tan deteriorat l'ambient polític, comença a ser tan comú l'insult com a forma d'expressió, la calúmnia com a instrument de debat, la mentida mil vegades repetida com a forma d'agitació, que potser no reparem en què principis bàsics d'una societat democràtica estiguin sent cada vegada més ignorats o, senzillament, vulnerats. I d'això tenen bona part de culpa uns mitjans de comunicació que, per raons comercials, interessos ideològics o, senzillament, absència dels mecanismes de control de qualitat que haurien de ser-los exigibles, contribueixen a que la gent es vagi habituant, gairebé sense adonar-se, al deteriorament de la qualitat de la nostra forma de convivència.

Un principi que cada dia es veu més vulnerat és el de la presumpció d'innocència. Encara que en ocasions s'arribi a afirmar que algú ha estat acusat d'un presumpte delicte - disbarat majúscul: s'acusa de delictes, després caldrà provar que s'han comès - això no impedeix que moltes altres vegades s'atribueixi la culpabilitat en grans titulars com si ja hi hagués hagut sentència judicial.

Dos casos recents m'han cridat particularment l'atenció. El primer es va produir dos dies després de la declaració de la treva per part d'ETA. Una gran fotografia mostrava en diferents diaris a una noia conduïda per dos guàrdies civils sota el rètol, en algun cas i amb grans caràcters: "La Guàrdia Civil deté dos etarres". Ni el benefici del dubte, doncs. És clar que quan als dos dies es va informar que la detinguda havia estat posada en llibertat en no existir constància de la seva pertinença al "entramat terrorista", la mida dels titulars va ser microscòpic.

I sobre el de Múrcia? Es deté a un jove com a sospitós de la brutal agressió al conseller de Cultura, basant-se exclusivament en un reconeixement fotogràfic fet per l'afectat, es difonen imatges i dades privades d'algú que, mentre no es demostrï el contrari, és innocent i quan, dies després, el jutge el deixa en llibertat per falta de proves, aquí ningú demana disculpes.

Tenien raons per estar satisfets de la manera com ens havíem després de les formes i maneres dels comportaments propis de la passada dictadura. Crec que hem de començar a preocupar-nos per com algunes d'aquestes modes tornen a instal·lar-se entre nosaltres.

■ ■ ■

Josep M. Cardona Rodriguez

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

C/ Doctor Mallafrè núm 22
43380 **VILAPLANA**

e-mail: instaljmc@yahoo.es - Mòbil 664 001 318

pintura decorativa

**Alvar Juanpere
Olivé**

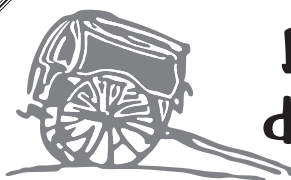
Sant Tomàs, 60 - Tel. 977 34 29 85
43201 **REUS**

Plaça de les Províncies, 1
43840 **SALOU**

**FERRO
ALUMINI
INOX**

Tels: 977 76 82 68 - 670 45 59 04

**La Tartrana
de Cal Munter**

Confort en Allotjament Rural

Àngel Guimerà, 9 - 43380 **VILAPLANA**
Tel. i Fax 977 815 160 - Mòbil 687 415 898
www.latartrana.es

El paper moneda català (1936-1939)

✧ A. Vernet-Marti

El desordre administratiu lògic d'un país en plena guerra civil amb la preocupació principal de subministrar la tropa, va provocar la retirada de moneda de curs legal. La plata va servir d'aval a la Generalitat per comprar armament a l'estranger i el coure va ser la matèria prima de la indústria de guerra local.

Davant l'expectació del moment, la gent va fer el mateix i va guardar sota la rajola les monedes de plata doncs hauria estat un luxe temerari no fer-ho.

Produït el buit de moneda fraccionària, les transaccions comercials del dia a dia es feien difícils i alguns comerços, cooperatives i grups socials diversos improvisaven vals utilitzables solament als llocs referenciats, degudament impresos.

La gent que anava de trànsit mai no podia recuperar el valor i això engegava el calaix del comerciant.

La Generalitat va sortir al pas i amb l'aval del propi tresor, va emetre i va autoritzar els ajuntaments perquè també ho fessin, moneda fraccionada sota l'aval de valors més alts. En realitat eren, dit d'altra manera, bocins d'uns quants bitllets custodiats a les arques municipals.

Les relacions socials que sempre hem tingut els tres pobles units per l'antiga "Ômnibus Vilaplanense" m'ha

animat a fotocopiar i exposar els de Vilaplana i Maspujols ja que a l'Aleixar no se'n van editar.

Com que, qui més qui menys, ha tingut familiars desplaçats al front de les comarques de l'Ebre i la Franja, va rodar per casa meua un grapat de bitllets de guerra dels pobles on l'empremta del desastre hi ha deixat bona petjada. Més aviat ocults, que no pas a la vista, mai no els vaig perdre el rastre i la curiositat vers ells ha vingut de rebot quan en una de les sortides organitzades pel moviment "Barcelona camina" i conduïda pel Centre de Lectura de Reus, vaig visitar el pavelló de la República, ubicat al Barri d'Horta de la capital. Allí vaig veure de nou els bitllets que jo tenia a casa.

L'edifici, una còpia exacte del que va ocupar lloc a l'exposició de París el 1937 construït novament sota la guia dels plànols inicials, és on Picasso va improvisar el Guernica per servir de finestral al món i com a denúncia del desastre de la rebel·lió feixista, en prevenció de que no passés, com així va ser, a la resta del món.

Amb l'ocupació militar es va requissar per decret, tot el diner "puesto en circulación por el enemigo" a canvi d'un resguard d'entrega destinat a bescanviar-lo per noves edicions que encara avui s'esperen. Encara avui no han retornat "els nostres" i tampoc s'han pogut va-

lidar els bitllets anteriors i posteriors al conflicte que es guardaven a casa degut a la desconfiança produïda per la fallida del banc de Reus el 1931.

El valor del metall plata que en forma de moneda no s'havia entregat als republicans ni als nacionals, gràcies a l'astúcia de moltes dones amb les seves parelles empresonades, exiliades o mortes, van servir per a donar les primeres passes per salvar la difícil situació moral i econòmica.

A casa meua va entrar una flamant màquina de cosir que va fer minvar la gana a part de vestir-nos durant molts anys.

El pacte de silenci durant la llarga nit ha creat un buit històric que, poc a poc, ens van desvetllant els obstinats historiadors. En el present cas, un llibre de 750 pàgines del que se n'ha extret aquesta exposició i el títol del qual és el que encapçala aquest escrit. Tot i que, segons l'autor d'aquest llibre, cap ajuntament no ha deixat furgar a la documentació dels anys en qüestió, s'ha pogut elaborar aquesta titànica obra de gran valor històric, numismàtic i financer.

El paper moneda, que els facciosos anomenaven "pijamas" degut a que servien només per "anar per casa", cotitzava a les borses estrangeres.

La por va fer que es destruïssin documents i efectes presumptament comprometedors que avui serien de gran valor històric.

De ben segur que els veïns de Vilaplana i Maspujols estaran a temps de cercar i guardar algun dels bitllets despatxats editats pels seus propis ajuntaments.

Si es poguessin sumar els valors dels diners anteriors i posteriors al 1936, més els comprovants d'entrega, ens adonaríem del daltabaix provocat a moltes famílies i del que algunes no se'n van sortir.

L'experiència aplicada a la situació actual ens hauria d'esperonar a no tenir por ni vergonya de treballar per la causa de qualsevol llibertat, per tal d'aconseguir que les armes estiguin al servei del poble i mai més no s'utilitzin per estroncar la seva voluntat.

Núm. 3.313. Valor: 1 pesseta. Tiratge: Desconegut. Color: Impres en marró-roig. Index: RRR.

Núm. 3.314. Valor: 50 cèntims. Tiratge: Desconegut. Color: Impres en blau-marí. Index: RRR.

Sense data d'Emissió ni de Venciment. Organisme emissor: Consell Municipal. Forma i mides: Gairebé quadrats 46 x 53 mm. Color: Impresos en negre. Sèrie: A. Numeració: Amb numerador negre a l'anvers. Particularitats: Impresos per una sola cara. Sense cap signatura. Segell també violeta rectangular «Consell Municipal de Vilaplana» al dors. Accent greu al mot «cèntims».

Núm. 3.315. Valor: 1 pesseta. Tiratge: 1.000. Material: Cartó lleugerament marbrejat color blau. Index: RR.

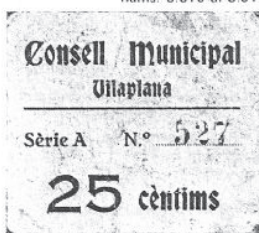
Núm. 3.316. Valor: 50 cèntims. Tiratge: 1.000. Material: Cartó lleugerament marbrejat color ocre fort. Index: RR. a) Accent agut al mot «cèntims».

Núm. 3.317. Valor: 25 cèntims. Tiratge: 2.000. Material: Cartó lleugerament marbrejat color verd clar. Index: RR. a) Accent agut al mot «cèntims».

Núms. 3.313 i 3.314

núms. 3.315 al 3.317

Una mica d'activitat

Pep Chaparro
Fisioterapeuta esportiu

Sempre m'agrada esmentar que el cos humà està dissenyat per estar en moviment i que, si no ens movem, el nostre cos es va acomodant i va perdent les seves capacitats. A partir d'aquesta premissa podem parlar de la necessitat de l'activitat física des de molts i diversos punts de vista.

Un aspecte important és la necessitat de moure'ns una mica per intentar sentir-nos millor. Quan ens sentim encarcerats, tot ens resulta més feixuc, ens costa caminar, treballar, pujar escales, fer les tasques domèstiques, jugar amb els nostres fills o nets... Arribats a aquest punt, molts de nosaltres pensem que això no pot continuar així i decidim "posar-nos les piles" i fer una mica d'exercici. Però..., què faig? i sobretot, com ho faig? Per començar hem de tenir en compte les nostres preferències, les nostres aptituds, el nostre estat físic actual, els mitjans de què disposem (gimnàs, bicicleta, piscina...) i el temps que podem dedicar-hi.

Prenent com a exemple una persona que vulgui trobar-se millor i estigui disposada a realitzar un mínim d'esforç, però sense cap preferència, sense aptituds clares, en un estat físic de "molt rovellat", sense mitjans, i amb dificultats per trobar temps per dedicar-hi, l'activitat bàsica que recomano i què es pot portar a terme sense gaire esforç són els estiraments musculars.

Amb l'edat i la manca d'activitat, la musculatura i els tendons van perdent la seva capacitat d'allargament i contracció

donant com a resultat, entre d'altres, una mena d'encongiment general del nostre cos que podem combatre en un primer terme amb la realització d'una taula d'estiraments. Aquesta taula, que convé que sigui pautada per un especialista segons cada cas particular, la podem realitzar a casa, sense haver d'utilitzar cap aparell o estri especial, dedicant-hi uns deu o quinze minuts. Consisteix en relaxar i posar en tensió, portant lentament en direcció oposada a la de la seva funció, un dels grups musculars afectats fins que comencem a notar una certa molèstia. Mantenim aquesta posició durant uns 20 – 30 segons de manera estàtica i, sense rebots, descansem uns 10 segons i repetim l'exercici fins a tres vegades; després passem a un altre grup muscular i anem repetint l'operació fins haver estirat els principals grups.

Podem prioritzar els grups musculars a estirar tenint en compte que els que tenen més tendència a l'escurçament són els estàtics o de la postura, és a dir, els que ens calen per mantenir-nos en posició dempeus, com ara el trapezi que ens ajuda a mantenir el cap, la musculatura lumbar, i els de darrere de les cames (isquiotibials i bessons); a aquests podem anar afegint-n'hi d'altres com ara els de davant de les cames (quadríceps), pectorals...

Si a casa no som capaços d'estirar-nos regularment, o bé no sabem com fer-ho de manera correcta, sempre ens podem inscriure a un grup de ioga, taichí, stretching... on de forma dirigida i, seguint les indicacions del monitor, podrem aconseguir millorar l'estat del nostre cos d'una manera més adequada

i a més, tindrem l'oportunitat d'aclarir dubtes i de potenciar les nostres habilitats socials.

Si volem anar una mica més enllà i les nostres característiques físiques i de salut no ens ho impedeixen, podem realitzar alguna altra activitat de baix o nul cost econòmic en què, dedicant-hi una mica més de temps, permeti ser adaptada a les nostres possibilitats i necessitats. Com a exemple proposaré caminar; començaré dient que per dur a terme aquesta activitat, a l'igual que qualsevol altra, és convenient realitzar, tant abans com després, els estiraments de la musculatura més implicada de les cames (quadríceps, bessons, isquiotibials...). També tindrem en compte aspectes com la dificultat del recorregut. Cal començar a caminar amb una intensitat baixa que anirem augmentant progressivament segons les nostres possibilitats i, si a més de forma física es volen cremar greixos, aquests es comencen a gastar aproximadament a partir dels 20 minuts de marxa (quan hem acabat els sucres que circulen en sang). Un bon ritme pot ser el que suposa treballar entre el 60 – 70 per cent del nostre límit, que el nostre límit el podem calcular orientativament en pulsacions per minut restant a 220 la nostra edat (per exemple una persona de 50 anys = $220 - 50 = 170$, $170 \times 70\% = 119$ pulsacions/minut com a màxim. Per mantenir els beneficis que aquesta activitat comporta, és convenient realitzar-la regularment uns tres cops per setmana.

Per concloure vull comentar que el ventall de tipus d'exercici és tan ampli com els beneficis que aquest ens pot comportar, però cal que tinguem clar el nostre objectiu, que no és gens bo forçar la màquina treballant per sobre de les nostres possibilitats i que per fer algun tipus d'exercici només cal prendre la decisió.

AGR BOTIGA

AGR BOTIGA
COOPERATIVA DE L'ALEIXAR

Hi trobaràs la millor selecció de productes naturals de la terra.
Oli, vins i caves amb D.O. Gran varietat de fruits secs.
A més productes de qualitat elaborats artesanalment.

Obert cada dia de 10 a 1 i de 5 a 8, diumenges d'11 a 2 (dilluns matí tancat)

SALUT NATURAL

Rosa M Montaña

web. 5inc-elements.com. Esencias Florales 5inc Elements.

Recordem: Els 38 remeis estan distribuïts en 7 grups. En l'anterior edició, vàrem explicar els remeis florals el Grup II, avui ens referirem al Grup III.

Grup I: Per als que tenen por

Grup II: Per als que pateixen d'incertesa

Grup III: Per als que no tenen interès per les circumstàncies presents

Grup IV: Per als que pateixen de soledat

Grup V: Per als que son hipersensibles a les influències i opinions

Grup VI: Per la desesperança i l'abatiment

Grup VII: Per l'excessiva preocupació pel benestar dels altres

Flors del Grup III

Nom en anglès	Nom en català	Nom en castellà
Mustard	Mostassa	Mostaza
Honeysuckle	Xuclamel	Madreselva
Clematis	Vidiella	Clematide
White chesnut	Castanyer d'indies	Castaño blanco
Wild rose	Rosa boscana	Rosa silvestre
Olive	Olivera	Olivo
Chesnut bud	Brot de castanyer	Brote de castaño

Com hem dit aquets cinc remeis son útils per les persones que no tenen interès per les circumstàncies presents.

La mostassa aporta llum i alegria en ambients poc acollidors i allunya la melancolia i la desesperació d'aquells qui estan immersos en un pou fosc. Ajuda a comprendre les causes.

El xuclamel ens ajuda a trencar amb les ombres del passat, ens ensenya a estimar el present i a desenvolupar les nostres capacitats amb convicció donant significat a la nostra vida.

La vidiella ens fa enfrontar-nos a la nostra realitat, a vegades desfavorable, sense renunciar els nostres interessos i somnis. Ens ajuda a recuperar el son.

El castanyer d'indies aporta força a la nostra ment, desenvolupa la intuïció i la creativitat. Els pensaments poden ser constructius.

La rosa bosana dona un impuls a la persona per gaudir de les petites coses del dia a dia i estimula el sentit del humor.

L'olivera, amb ella reneixen les ganes de fer coses i els projectes futurs. Ens sentim més preparats per dirigir les nostres energies als objectius proposats.

El brot de castanyer, proporciona vitalitat per l'activitat mental, torna l'optimisme. Dinamisme i iniciativa sense esperar l'ajuda dels altres.

Tal com ja hem dit en anteriors edicions, cada remei té les seves propietats i

cal definir acuradament els símptomes i les circumstàncies per fer un bon tractament.

Cal assessorar-se i fer un bon estudi de la situació personal abans d'utilitzar els remeis.

Bibliografia: Anotacions del Dr. F.J. Wheeler del catàleg del Dr. Bach; Guia del Dr. V. Fabrocini

Josep Tost
QUEVIURES I
TRANSPORTS

Dr. Mallafré, 12 - Tel. 977 81 50 87
VILAPLANA

Àlex Masdeu i Font

Picapedrer / Restaurador de pedra / Geòleg

Mòbil 625 558 358

Web: www.picapedrer.com

Correu electrònic:
alexmasdeu@picapedrer.com

Carrer Doctor March, 1
43380 VILAPLANA

Dietètiques Cabré, C.B.

ALIMENTS NATURALS I DE RÈGIM
HERBORISTERIA
CONSULTA NATURISTA

C/ dels Jurats, 19 - 43205 REUS
Tel. 977 31 52 55

**Comercial
ROSAN**

Pedreria del Coubí, 5 - Tel. 977 317 154 43206 REUS

MOQUETES

PINTURES

ESMALTS

VERNISSOS

COLES

PAPERS PINTATS

BROTRES

COM PARLAR AMB ELS NOSTRES FILLS ADOLESCENTS

✍ Lourdes Solans Vico

L'ADOLESCÈNCIA: etapa de canvis

L'adolescència és una etapa de canvis físics, psicològics i socials.

Es viu en una muntanya russa cognitiva i hormonal on l'adolescent i el seu entorn conviuen amb aquesta inestabilitat. La màxima en aquesta època és aconseguir l'autonomia.

És doncs una època de "crisi" que es pot aprofitar per reforçar els hàbits, valors, l'esperit crític, conductes... en la que nosaltres podem ajudar-los a madurar.

PARES: models dels nostres fills

Encara que l'adolescència es caracteritza per un cert allunyament dels pares, especialment per que comencen a prendre decisions importants de forma autònoma i es refugien en els amics, continuen sent un model a seguir i influenciant durant tota la vida.

És important que els hi diguem el que pensem, facilitem, amb paciència, la comunicació i la confiança, els hi transmetem valors, responsabilitat, normes i límits. Això els ajudarà a fer front a la vida d'una forma més satisfactòria.

CONFIANÇA I COMUNICACIÓ: La clau de l'èxit

Escollar-los, parlar amb ells, conèixer-lo com a la persona que és, saber i compartir el que els agrada i el que els preocupa. És important compartir les vostres experiències, sentiments, desitjos i preocupacions. Si podeu parlar sobre les coses de cada dia, si sabeu com se senten els fills i podeu parlar-ne amb ells, també podreu veure si estan patint un problema.

És important comunicar-vos partint dels seus interessos, deixant que s'expressin, respectant les seves opini-

ons i la seva intimitat.

Preocupeu-vos per lo que li passa cada dia, veure com es senten...i fer vossaltres el mateix.

Si heu de parlar de quelcom que us preocupa feu-ho quan estigueu tranquils, en un espai relaxat, on sigui possible conversar.

Penseu abans que dir i com ho fareu. No improviseu.

I molt important, la parella ha d'anar a una, s'ha de ser coherent.

LÍMITS I NORMES: l'element educatiu imprescindible

Els límits i les normes regulen el funcionament de la societat i també de la família. De fet, és a la família on s'aprèn a acceptar-los (o a ignorar-los, si ens ho posen fàcil!). Per això és tan important establir normes clares que ensenyin als fills on i per què hi ha uns límits. No es tracta de controlar amb prohibicions sinó de donar a conèixer, de manera raonada, les normes establertes.

Parlar-ho amb ells, consensuar normes així com les conseqüències de trencar-les ajudarà a prevenir futurs conflictes.

ESPAIS I MOMENTS: anem a pams

És important respectar la intimitat dels fills. Volen i necessiten tenir el seu espai, i s'ha de respectar

També cal buscar moments per estar amb ells, parlar amb confiança, tranquil·lament

El quan i com de fer-ho és important. Fem-ho quan s'està tranquils.

Si heu de parlar d'alguna cosa que us preocupa...espereu no estar enfadats, si no haver-ho raonat abans.

EL GRUP D'AMICS: el seu refugi

Durant l'adolescència el grup d'iguals va agafant cada vegada més pes. Són els seus referents, confidents.

Lo més important és pertànyer al

grup, sentir-se identificats amb ells.

Això els hi aporta seguretat i independència, encara que també els pot portar a fer "coses" per ser iguals que els altres.

CONSELLS: algunes recomanacions

Informe-vos i informa al teu fill, parla amb ell, escolta'l, fica't al seu lloc, fes que es senti comprès i estimat, escull les teves batalles, no baixis les expectatives que tens d'ell, coneix les senyals d'alarma, respecta la seva intimitat, informa't de lo que veu, llegeix... Intenta que porti una vida ordenada; en àpats, hores de son.. marqueu normes raonables i apropiades, preocupa't d'ell com a persona, no com a estudiant, fumador...

Ofereix ajuda, però no facis res que ell pugui o hagi de fer sol.

Intenta tenir una visió positiva de la vida, de les persones, la feina...motiva'l, reforça lo que fa bé, critica lo que ha fet malament, no a ell com a persona.

Transmet la importància de la prudència en les seves accions a l'hora de prendre decisions

Treu paraules del vocabulari com sempre, mai, i com intenteu ser respectuosos

Davant conductes "no acceptades" mostra't més preocupat que no pas estar enfadat.

Feu-li saber que pot contar amb el vostre suport de forma incondicional i no us rendiu!!

CONTACTE:

Per qualsevol consulta podeu adreçar-vos a:

Lourdes Solans Vico

Tècnica de salut del

Consell Comarcal del Baix Camp

Isolans@baixcamp.cat

C/ Dr. Ferran, 8

De 8: 30 a 14:30 dimarts i dijous

tlf: 977 327 155 ext 153

Per a més informació:

<http://www.gencat.cat/salut/dep-salut/html/ca/dir2183/dn2183/brevgui-pares.pdf>

<http://guiajuvenil.com/>

<http://www.msc.es/ciudadanos/proteccionSalud/adolescencia/adolescentes.htm>

<http://parlem.aspb.cat/>

Capacitat de càrrega

Andreu Vernet

Cada porta de l'Hispano comunicava amb un departament que disposava d'uns bancs travessers de manera que la gent podia viatjar de cara o bé d'esquena en relació en relació al sentit de la marxa. El terra era enfustat.

Disposava d'un total de 30 seients, a l'interior i 8 a l'imperial distribuïts així: 2 places a l'espai del costat del xofer, 8 seients a cadascun dels dos departaments centrals i 12 places a l'habitacle del darrera. En dies d'afluència massiva se n'hi encabien al voltant de 70.

Els clots de la carretera, que era de terra i matxaca, provocaven una sèrie de batzegades i moviments de la carrosseria que, en ser de fusta, produïa tot una orquestra de grinyols procedent de les juntes.

L'Hispano, l'autocar que feia la linea de Vilaplana a Reus, passant per l'Aleixar i Maspujols. La imatge fou presa des dels malecons de l'actual passeig de la Mussara. Aquesta foto ha estat cedida per l'Andreu Vernet de l'Aleixar i pertany a la col·lecció del Siscu Dames.

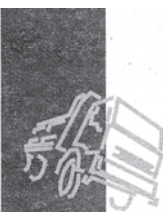

**ASSOCIACIÓ
DE JUBILATS I
PENSIONISTES
DE VILAPLANA**

C. del Casal, 3
43380 VILAPLANA

**EXCAVACIONS I
TRANSPORTS**

MIRALLES

JOSEP M. MARINÉ MIRALLES, S.L.

Carrer de les Creus, núm. 2 - Tel. 977 816 489 - 610 282 029 - 43356 ALFORJA

Cançó de les avellanes (del anys 20)

♫ *Montserrat Martorell*

Clares aigües de la serra
que arreplega el Francolí
van regant les gaies terres
del bell Camp de Tarragona

Al bell Camp de Tarragona
sota els arbres en rodona
tot plegat la fruita bona
cantarem el cant joliu

Santa Magdalena
l'avellana és plena,
Sant Feliu
l'avellana surt del niu

Sant Magdalena
l'avellana és plena,
per Sant Roc
l'avellana cau del foc

L'avellana rica i maca
representa un capital,
val vint duros cada saca
cada mostra més d'un ral

Si a Valencia la taronja,
avellanes veureu a mils
a Mont-roig i a La Canonja,
Riudecanyes i Cambrils

Vila-seca ben galana
mar i platges a Salou,
per mirar mar d'avellanes
el caputx d'Escornalbou

Montbrió se'n fa arracades
i Vinyols i l'Aleixar
en van totes enjoiades,
Castellvell se'n fa un collar

N'omple Alforja les alforges
per avellana Maspujols,
La Selva, Reus i Les Borges
Botarell i Riudecols

És Riudoms riu d'avellanes
cullen mostres a Almoher
n'omple els carros Vilaplana
i els seus coves Alcover.

Vingueu saques d'avellanes
del Milà, Masó i Rourell,
de les dues viles germanes
Vilallonga i El Morell

A La Pobla n'és formosa
però a tots us ho vull dir:
l'avellana més gustosa
la que es cull a Constantí
(és la que collim aquí)

Sonet: Primavera

♫ *Ezequiel Huguet*
1950

Dedicat a la colla de noies d'Alforja que feien teatre.

Amb quant d'afany la fada primavera
n'escollia del jardí les belles flors
per formar-ne un ramell de fe sincera
capturant-ne llur encís els nostres cors.

Gentil pomell de flaire amorosíssim
conjunt de joia, de Glòria, amor i art
glopset d'amor novell, però dolcíssim
quan a tu et trobo al meu costat.

També vosaltres gaies poncelletes
un conjunt puríssim heu lograt formar
ple d'humilitat com les violetes.

Ple de llum i vida com del sol brillar
d'angelets les veus per cantar amoretes
melodiosa i clara per a recitar.

MUSSARA

CENTRE D'EQUITACIÓ

677 50 79 44 - Classes
677 50 79 45 - Excursions

Carretera de Vilaplana a la Selva del Camp, km 6,8

Una mica més de folk

✍ Albert Aragonés

L'any 1971, Oleguer Huguet va publicar un article que recull aquest romanço popular que, una tieta seva, "la Carmeta Dama, havia sentit, de petita, en la veu de la seva àvia".

La mare i la filla
a la porta s'estan.
La mare broda seda,
la filla broda estam.

Mentre seda brodava
veu passar el seu galan.
La filla es posa a riure,
la mare sospirant.

—De què en sospireu mare,
de què en sospireu tant?

—Per tu sospiro filla
que te n'enganyaran.

—Deixeu enganyar, mare,
que enganyats quedaran.
Passaren los nou mesos
i en va tenir un infant.

Diu la mare a la filla:
què farem de l'infant?
Dóna'l set anys a dida
i altres set ensenyant.

Set i set fan catorze,
l'infant ja serà gran.
Li darem una espasa
i també un cavall blanc.

Se n'anirà a la guerra
matant i degollant.
El rei dirà a la reina:
Qui és aquest infant?

—És de donya Maria,
també de don Joan.
La mare i la filla
a la porta s'estan.

Tot i els esforços que va fer, l'Oleguer no va trobar cap cançoner que l'hagués recollit. Fins i tot, explica, va escriure al folklorista Rafael Ginard Bauçà, que l'informà que "el romanç que em transcriviu, d'una tan encisera simplicitat", no l'havia recollit a Mallorca, i que Joan Amades tampoc l'havia inclòs al seu cançoner.

Avui, amb l'ajut d'Internet, l'hagués trobat de seguida. Hauria sabut que Sara Llorens ja n'havia recollit una versió al Maresme i que la va publicar l'any 1931, amb el títol «Enganyadeta». També hauria sabut que Jaume Arnella en va recollir una altra versió a l'Alta Garrotxa a finals de 1976 i principis de 1977, que la va gravar en el disc Carregat de romanços i que la va publicar al llibre Les cançons de Beget, amb el títol «Ai, Pepa dormidora»; i també que el grup El Pont d'Arcalís canta una altra versió, que du el títol de «La Pepa dormidora».

FONTS CITADES (per ordre d'aparició)

— Huguet, Oleguer. «Una mica de folk», Revista del Centre de Lectura de Reus, núm. 222 (febrer 1971), p. 968-970. [En línia:] <http://www.raco.cat/index.php/Revista-CLR/article/view/139073>.

— Ginard Bauçà, Rafael. El cançoner popular de Mallorca. Mallorca: Moll, 1966-1975. 4 v.

— Amades, Joan. Folklore de Catalunya, 2. Cançoner. Cançons, refranys, endevinalles. Barcelona: Selecta, 1951.

— Llorens, Sara. El cançoner de Pineda. Barcelona: Joaquim Horta, 1931. Veg. la lletra i la partitura al Cançoner virtual i interactiu PRO-DIEMUS. [En línia:] http://www.prodiemus.com/canconer/fitxa_seleccion.php

— Arnella, Jaume. Carregat de romanços. Tram, 1990. Veg. la lletra de la cançó al web oficial de Jaume Arnella. [En línia:] http://www.jaumearnella.com/carregat_pepa_dormidora.htm

— Arnella, Jaume. Les cançons de Beget. Barcelona: La Maneta, 2001.

— El Pont d'Arcalís. Pirineus. DiscMedi, 2001. Veg. la lletra de la cançó a Viasona. [En línia:] <http://www.viasona.cat/grup/el-pont-darcalis/pirineus/la-pepa-dormidora>.

Servei Oficial:
Lucas
CENTRE AUTOTECH

Tallers
Rafel Sans

Mecànica de l'automòbil i planxisteria
Instal·lacions de fontaneria, gas i calefacció
AIRE CONDICIONAT - PLAQUES SOLARS

C/ Muralla, 23 - 43381 L'ALEIXAR
Tel. 977 815 384

PLACIT

- ELECTRICITAT
- FONTANERIA
- CALEFACCIÓ
- GAS

Mas del Aleu, 14
43365 ALFORJA
Tels. 649 200 747 - 977 816 116

CARBURANTS VILAPLANA
DISTRIBUCIÓ A DOMICILI DE GASOILS

Comandes: ☎ 977 328 417

Tot tipus d'articles pel seu vehicle - Obert 24 h

EL SORTIDOR

CTRA. ALCOLEA

GARCIL IVECO

FIAT

BENZINERA AUTORENTAT

Obres: disculpeu, treballem per a millorar la qualitat de vida del nostre poble!

Tots els ajuntaments tenen l'obligació de fer obres per a millorar el municipi propi. Sempre hi ha espais i infraestructures que cal reparar, millorar, adequar o actualitzar per tal que els seus conciutadans i conciutadanes tinguin una millor qualitat de vida.

L'Ajuntament de Vilaplana també ha anat realitzant de forma planificada i continuada obres de millora en els espais públics que havien quedat més envellits o degradats i també per a crear noves i necessàries infraestructures. Precisament ara, s'està acabant l'obra de pavimentació i serveis del carrer Jaume I, que tenen un pressupost de 70.000 euros, i que corresponen a les millores de l'obra del nou dipòsit d'aigua, adjudicada a l'empresa Regimovi, SL.

Aquesta obra afecta molt la mobilitat, ja que talla un dels accessos d'entrada a la nostra població. Els objectius del projecte eren substituir la canonada del clavegueram per una de dimensions adequades i també dimensionar la canonada de desguàs d'aigua de pluja i la posterior pavimentació del carrer.

Però és habitual que durant la realització i execució d'obres sorgeixin inconvenients, dificultats i molèsties per a qui les han de patir. Hi ha inversions en obres i infraestructures que són més molestes que d'altres perquè, per les seves característiques, afecten més di-

rectament la vida diària de les persones. Aquestes obres acostumen a ser les que es fan a les vies públiques, que afecten el trànsit dels vehicles i les persones, i que les viuen de forma més propera els veïns de la zona.

En el cas que parlem, durant l'execució de les obres es va comprovar que els serveis existents no es trobaven en condicions de funcionament acceptables. Aquest fet va comportar haver de renovar més serveis dels previstos inicialment: aigua potable, enllumenat i reg. Aquest entrebanc ha comportat un retard i un augment del cost de l'obra, no previst inicialment, de 34.022 euros.

Tot fent el repàs de les obres públiques actuals, ressaltarem que també s'està realitzant la construcció del mur de la pista poliesportiva del Casal, que es va ensorrar durant les pluges del 17 de setembre passat. Aquesta obra compta amb un pressupost de 48.609 euros, que es financen amb la subvenció de la Diputació per valor de 39.860 euros i l'aportació de l'Ajuntament per valor de 8.749 euros. En aquest cas es tracta de construir el mur de formigó armat d'uns 20 metres de longitud per 8 metres d'alçada. L'obra es troba dins de les instal·lacions de l'entitat i, per tant, afecta únicament aquesta zona i mínimament a les persones. Les obres s'han adjudicat a l'empresa Genis Torres, SL i

estan avançant a bona marxa. És previst que en 2 mesos estiguin enllestides.

En qüestió de dies també començaran les obres de la tercera fase de pavimentació i serveis del carrer Major, amb un pressupost de 64.836 euros i una subvenció del PAM de la Diputació de 61.594 € i que s'han adjudicat a l'empresa Regimovi, SL. L'obra es preveu que estigui enllestida en dos mesos i va des de la confluència del carrer Casal i passeig de la Mussara fins al barranc. Les finalitats del projecte són substituir la canonada general de clavegueram, que es troba en molt mal estat, per una de nova de dimensions adequades, també es canalitzaran les aigües de pluja recollides en tot el carrer Major amb una nova canonada, i l'obra s'acabarà amb el recobriment mitjançant un paviment de formigó. Aquesta millora tindrà una afectació limitada als veïns d'aquest tram de carrer.

Finalment, i com passa sempre, després de les obres podrem gaudir d'uns millors serveis i d'un aspecte renovat dels carrers del nostre poble, que lluirà amb tot seu esplendor.

Per aquest motiu, no voldria acabar sense demanar disculpes a tot el veïnat en general per les molèsties ocasionades durant l'execució d'aquestes obres, més encara a tots aquells que les suporten més de prop. És el peatge que momentàniament hem de pagar per a millorar la qualitat de vida del nostre poble i la nostra gent.

Moltes gràcies per la vostra comprensió.

Tomàs Bigorra i Munté

Alcalde

Vilaplana, 1 de març de 2011

SALVADOR JUANPERE

exposa a la **Galería Alejandro Sales de Barcelona.**

A partir del 10 de març del 2011

“L'exposició no és tant una exposició d'escultures com una exposició sobre l'escultura i per extensió, sobre la multitud d'actors que la fan possible”

Eudald Camps , La sensualitat del concepte, Diari de Girona

30/05/2008

La redacció

L'exposició que Salvador Juanpere presenta a la Galeria Alejandro Sales és una selecció d'escultures, instal·lacions i dibuixos que giren entorn de la idea del treball i de la reflexió sobre l'escultura, els seus processos i referents. El títol, Berufung (vocació), vol fer esment d'aquesta doble condició de l'activitat artística que ha guiat el seu treball dels darrers anys: el valor i l'exigència de l'art entès com una activitat física, sensual, i la de la perseverança en una feina que fa ús de la poètica per a conceptualitzar un sistema de pensament complex.

A l'exposició, s'hi poden veure treballs que evocuen des de les eines de taller del propi escultor realitzades en fusta, fins a ullades iròniques als seus referents conceptuals o artístics. Cada cop més el seu treball vol acostar aquesta doble condició de l'activitat artística, el Beruf amb el Berufung, l'ofici amb la vocació. L'exposició Berufung pren ara com a referència autors com Max Weber o Richard Sennett, que evocuen la pràctica artística com un camí narratiu de “gradual acumulació de coneixement i habilitats des de la convicció cada cop més ferma de tenir com a destí a la vida el fer precisament allò que es fa”.

A les obres de l'exposició, treballades en materials com la fusta, el marbre, el bronze, l'alabastre, or, plata, silicona... i utilitzant el dibuix o la fotografia, hi podem trobar alguns dels seus autors recurrents, pensadors, artistes o poetes que Juanpere ha utilitzat sovint de referència: Leopardi, Beuys, Oteiza, Brancusi, Bernini, Steiner... així com cites explícites a la pròpia disciplina de l'escultura, a l'esforç i a la voluntat de transformació de la matèria, a les paraules, el llenguatge, a les eines específiques de la professió, als seus materials, el seu

univers poètic, a la Constel·lació de l'Escultor (a l'hemisferi sud), al cercador Google, o als cargols, aquests animals

polisèmics que el Salvador utilitza com a recurs de la memòria dels jocs infantils o com a metàfora de les càrregues humanes, tant de l'art, com de la vida.

■ ■ ■

Campanya de Nadal 2010. Recollida d'aliments a Vilaplana (Càritas)

Teresa Besora Cabré

ENTREGA AL MENJADOR DE Mn. FREDERIC:

Pataques	80 Kg.
Macarrons	27 Kg.
Sopa	20 Kg.
Arròs	20 Kg.
Llenties cuites	9 Kg.
Tonyina, llaunes de quilo	15
Oli d'oliva	50 l.
Oli girasol	15 l.
Pots de tomaca	34

ENTREGA A CÀRITAS ARXIPRESTAL DEL BAIX CAMP:

Sopa i fideus variis	60 Kg.	Préssec almívar, pots 800 g.	7
Arròs	82 Kg.	Oli oliva	15 l.
Macarrons	39 Kg.	Oli girasol	5 l.
Espaguetis	45 Kg.	Melmelada, pot 430 g.	1
Llenties	53,5 Kg.	Ampolla cava -	1
Cigròs	11 Kg.	Blat de moro, pot petit	1
Fesols	17 Kg.	Galetes, paquets de 800 g.	6
Sucre	28 Kg.	Galetes, paquets de 400 g.	4
Pots tomaca, 400 g.	36	Cereals	1 capsà
Farina	3 Kg.	Cocktail	1 capseta
Tonyina, llaunes petites	16	Sabó roba	9,3 Kg.
Sardinetes, packs 3 llaunes	8	Gel dutxa -	12 ampolles
Llegums cuits, pots de ½ quilo	17	Donatius en metàl·lic	160 €
Llegums pre., pots de ½ q.	4		

Han col·laborat 52 famílies

L'Ajuntament de Vilaplana ha fet una donació de 150 l. d'oli, amb la col·laboració de la Cooperativa de Vilaplana.

UN EQUIP PUNTER, UN SEGUIDOR ...

✎ *Neus Sànchez Robert*

Pels corrents, quan escric això, resulta que aquest any el Real Club Deportivo Espanyol ha començat molt bé la lliga. Ha anat aguantant i, fins ara, al seu camp ha estat immillorable. Fins i tot s'ha col·locat a la zona champions. Potser el calor que es respira a Cornellà-El Prat cada vegada que hi juga l'ha recomfortat i s'ha vist obligat, vés a saber. Però en sec ha quedat batut en la seva fortalesa i ha perdut la ratxa. Li desitjo personalmet sort i que es refaci perquè ha demostrat que sap cuidar de la cantera.

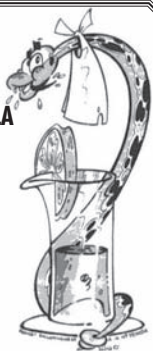
I amb tot això, ha perdut un dels seus seguidors més abnegats i poc corrents en el món del futbol. Un d'aquells que saben patir en silenci i que enmig de l'adversitat sempre tenen un somriure per oferir i cap insult per encomanar. Potser compatible amb aquest món tan canviant que ens ha tocat viure. Un record per ell i que, si el seu equip se'n va sortint, es recordi de seguidors tan radiants d'Humanitat.

Vilaplana, 8 de gener de 2011.

FARMÀCIA

M. TERESA HUGUET VILELLA

Sant Isidre, 7
43380 VILAPLANA
Tel. 977 815 379
thuget@coft.cat

Recordant el Robert

✎ *Maria Rufina*

El 20 de gener, Sant Sebastià, a Vilaplana és Festa Major. El dia 22, dissabte, feien ball. Feia una es-toneta que havia començat, i com sempre, davant l'escenari ballaven els més jovenets i els més grans estaven en grupets i xerraven. No hi havia gaire gent, quasi tots del poble, entre 16 i 30 anys d'edat, més o menys.

De sobte, entra un noi del poble que és regidor de l'Ajuntament i diu: "S'ha mort el Robert". Tots es van quedar parats; què ha passat? . Explica que havia anat al llit més aviat i

la mare quan va anar a dormir el passà a veure i l'havia trobat amb l'angoixa de la mort. Poc temps després havia mort.

Els que eren allí presents es miren els uns als altres i un jove va dir: "era de la meua edat" i un altre company: "i de la meua; tenia 29 anys; era un bon noi".

Hi havia a la sala de ball una noia, membre de la Junta del Casal i entre tots decideixen parar el ball. A continuació el músic anuncia que el ball queda suspès i afegeix "la vida és així; ho sentim molt per la família; fins una altra vegada, si Déu vol".

Comencen a marxar alguns dels presents i els més grans i de l'edat del Robert parlen de fer una corona o centre.

Hi va participar tota la joventut. A la cinta deia "La joventut de Vilaplana". Era un centre de flors blanques, preciós.

Nosaltres que diem del jovent que no té res al cap, no sé on anirem a parar. Com ha canviat tot ... És evident que els joves, quan arriba l'hora que han de demostrar que hi són, ho saben fer.

Aquells dies, alguns joves eren fora del poble, però a l'hora de l'enterrament ja eren a Vilaplana, tots acompanyant el Robert i a donar el condol als seus pares i familiars després de la missa funeral. L'església era plena de gom a gom i el fet de contemplar aquell centre de flors amb l'escrit "joventut de Vilaplana" i veure després la desfilada de tots per davant de la família, feia commoure a tothom i porta a reflexionar que el jovent no és fred del tot i que té cor i sentiment quan es presenta un cas com és la mort de Robert Besora Bonet.

Robert, en pau reposis i un visca a la joventut de Vilaplana.

LAMPARAS
Lume
IL·LUMINACIÓ

C. de Benidorm, 11 (cant. Peníscola) - Tel. 977 75 05 30 - 43205 REUS

Pantalles a mida
Tots els estils
Il·luminació de jardí

NUVIS!!!

PREUS ESPECIALS
per a la vostra llista...
i col·locació
GRATUÏTA!!

Activitats al Casal Vilaplanenc

El 26 de desembre el Casal Vilaplanenc encetava una nova etapa, amb nova junta i nous cafeters, es per això que des de la Junta vam voler organitzar una petita festa de reobertura, per començar la nova etapa d'una manera diferent i perquè tots els vilaplanencs i vilaplanenques poguessin conèixer els nous cafeters. Com ja vam dir en el seu dia la gran afluència de gent i l'exitosa vetllada festiva va fer-nos adonar del grau de compromís i la responsabilitat que teníem davant dels socis. És per això que des de la Junta del Casal hem treballat per fer noves festes i activitats que puguin ser del gust dels socis i simpatitzants.

A part de la feina interna de la Junta, i en col·laboració amb altres perso-

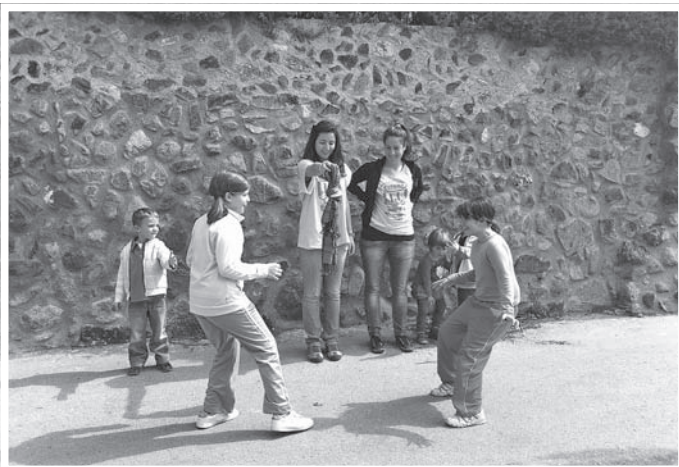
nes i entitats, el passat 11 de març vam organitzar el campionat de Botifarra en memòria del Mossèn Josep M. Musté i Pàmies en el qual van participar 22 parelles, fet que va suposar que 44 persones arribades d'arreu de la geografia catalana i, fins i tot, des d'Andorra se citessin al Casal per passar una tarda de fins a 5 partides de botifarra i més de 5 hores de joc.

Seguint amb les activitats el passat 3 d'abril vam organitzar la primera calçotada popular a Vilaplana. Les activitats van començar a partir de les 12 del matí amb jocs per la canalla. Van ser més de 160 persones que van assistir a la Calçotada i que van poder gaudir d'una jornada esplèndida, tot i el temps, que en alguns moments va deixar anar 4 gotes que no van aconseguir igualar la jorna-

da. Des de la junta i amb la col·laboració de totes les persones que ens van ajudar, vam preparar bidons amb brases per poder coure la carn, i així, cadascú se la feia segons el seu criteri. Després de dinar i amb la panxa plena es va fer el sorteig d'un pernil i dues ampolles de vi.

Vista la bona acollida de les activitats que hem anat realitzant des del dia de Sant Esteve en que reobríem el Casal, ja estem preparant noves activitats, festes, etc. que puguin ser del vostre interès. També volem aprofitar per agrair a totes les persones que heu col·laborat a realitzar les activitats i a tots aquells que hi heu participat i que, per tant, heu fet que fossin un èxit. Us encoratgem a seguir gaudint del Casal i de tot allò que l'envolta.

La Junta del Casal Vilaplanenc

Jocs de cucanya per la canalla

Èxit de participació en la primera calçotada de primavera

Festa de reobertura del Casal. Sant Esteve 2010.

Escena dels Pastorets al bar del Casal, en la festa de reobertura.

LA FRESCA

Dibuixem Papallones

CRISTIAN- 3 ANYS

ÒSCAR - 3 ANYS

PAU - 3 ANYS

SILVIA - 3 ANYS

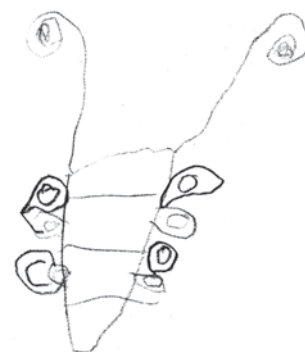
YASMINE- 3 ANYS

ANNA - 4 ANYS

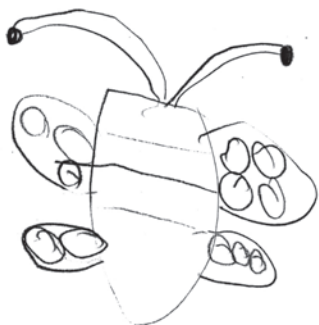
DIANA - 4 ANYS

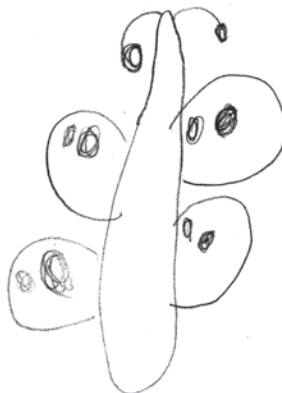
SILVIA - 4 ANYS

ISMAEL - 5 ANYS

MARIONA - 5 ANYS

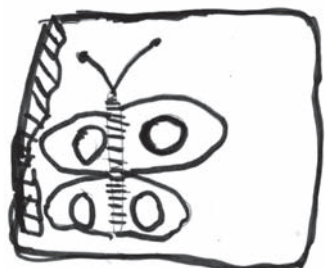
MONTSE - 5 ANYS

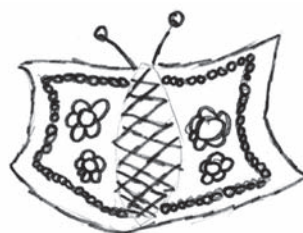
NÚRIA - 5 ANYS

QUIM - 5 ANYS

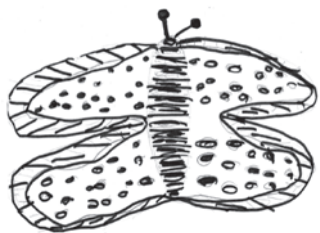
PAU - 6 ANYS

ARIADNA - 7 ANYS

OT - 7 ANYS

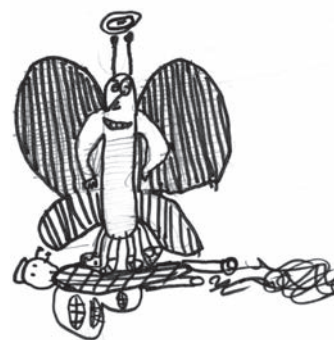
SANDRA - 7 ANYS

AINHOA - 8 ANYS

ANNA A - 8 ANYS

JOAO - 8 ANYS

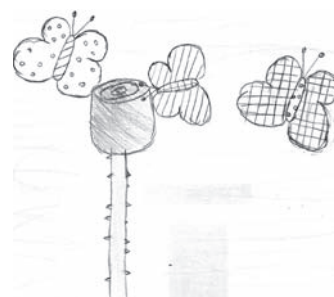
MARINA - 8 ANYS

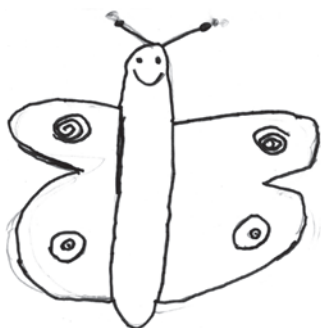
ANNA - 9 ANYS

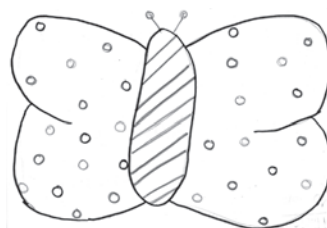
CARLA - 9 ANYS

ESTELA - 10 ANYS

JUAN C - 10 ANYS

MIREIA - 10 ANYS

OLGA - 10 ANYS

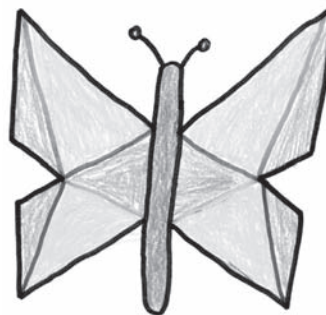
PERE - 10 ANYS

SERGI - 10 ANYS

ACHRAF - 11 ANYS

ÀLEX - 11 ANYS

En el proper núm
dibuixarem
GELATS.
Esperem els vostres
dibuixos

El Casal restableix la venda de diaris

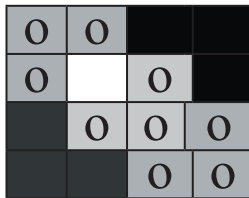
Junta del Casal

A partir del dia 1 de març de 2011, el Bar del Casal ja disposa del servei de venda de diaris. Tot aquell qui ho vulgui podrà fer encàrrecs de diaris als cafeters.

Des de la Junta del Casal pensem que és un servei i una millora destacable per a la nostra vila. I des d'aquí, volem agrair a la Pilar i al Siscu, els nostres actuals cafeters, el seu esforç per restablir aquest servei que ja fa temps que havíem perdut.

SOLUCIONS

1 - Cada parcel·la tindrà 3 pomeres i haurà de ser d'aquesta forma:

2- 18 anys.

3- El llum! Si no, no es pot encendre cap de les altres coses.

4- Pot fer puré. Que aprofiti !!

PASCAL PELLICÉ MARINÉ

Electricitat i calefacció

Carrer Major, 40 - Tel. 977 81 53 28
43380 VILAPLANA

MATA LLAUNERIA

Raval Santa Anna, 47 43201 REUS
Tel. 977 342 832
mata@llauneria.com

"Pambtomaca"

Leo D'kastro

El primer cop que vaig quedar amb el Joan Maria de la Peirona, ens vam veure a un bar de Reus aprofitant l'hora de l'esmorzar per parlar de la possible futura feina. La segona entrevista va ser al mateix bar tres o quatre dies després, i, aquesta vegada, va venir també la Maria Mercè. Les dues vegades, lògicament, vam esmorzar, i no precisament un talladet. Jo recordo haver demanat, els dos camins, un entrepà no sé si de pernil o de fuet, sense tomaca, només amb un raig d'oli. Acostumo a fer-ho així.

A la setmana següent, ja treballant al restaurant, a l'hora de fer un mos a mig matí em vaig fer unes llesquetes de pa sucades amb tomaca per acompanyar una truita. Aleshores, la Maria Mercè em va dir que havia pensat que no m'agradava el pa amb tomaca perquè m'havia vist sempre demanar-lo només amb oli.

És clar que m'agrada!!! li vaig contestar, el que passa és que no em fio de la interpretació que, de tal meravella, poden fer a qualsevol lloc. Des de pintar-lo (el pa) amb un pinzell, fins a ratllar (la tomaca) directament sobre la molla. En qualsevol cas, agreujat pels tipus de pa que fan servir avui dia a la majoria dels llocs, el resultat és decebedor. Textura de pa mullat en comptes de sucac.

La meua mare s'alimentava bàsicament de "pambtomaca". Algunes vegades l'acompanyava amb un tros de pernil o una truita cargolada, però sovint l'únic que posava a sobre era una mica de sal i un bon raig d'oli d'oliva.

Jo també penso que, per si sol, ja té la suficient entitat de plat però, és clar, s'ha de tractar amb la serietat que això requereix. Ella, la Pilar, ho feia de la següent manera:

Agafava una llesca gruixuda, de dos dits, de pa de veritat i sempre, com a poc, del dia d'abans perquè havia de tenir suficient consistència per rebre el refregament de la tomaca. Si el pa no estava suficientment assentat, el torrava una mica per donar-li la possibilitat de defensar-se del que li venia sobre. Aleshores tallava per la meitat un tomacó, i apropant-se a la ferrada de les escombraries, l'exprimia per treure totes les llavors i tota l'aigüeta que portava dintre i quan només quedava aquella polpa vermella i cremosa enganxada a la pell, amb una violència mai vista, atacava la llesca sense pietat, tombant-la després per, finalment, tenir-la ben estovada per ambdós costats. Una bona dosi d'oli d'oliva, un polset de sal, dos o tres esmunyides perquè l'oli penetrés ben endins de la molla i dos minutets de repòs...

Així sí que m'agrada, i molt, el "pamtomaca".

F. Mariné

amb la col·laboració de la comunitat de Llirt

1 - Un pagès té un camp quadrat amb 15 pomeres i un forat al mig i l'ha de repartir entre els seus cinc fills de manera que a cadascun li toqui una parcel·la amb la mateixa mida, forma i quantitat de pomeres. Com farà el repartiment?

O	O	O	O
O		O	O
O	O	O	O
O	O	O	O

2 - Fes tres vegades els anys que tindrà d'aquí tres anys i resta-li tres vegades els anys que tenia ara fa tres anys i obtindràs exactament els anys que tinc ara.

Quina és la meua edat?

3 - Si una nit de tempesta entres a un refugi i et trobes una espelma, un paper de diari, una teia, un llumí i llenya, què encendries primer?

4 - Una mare té 6 fills i 5 patates. Com les podrà distribuir uniformement entre tots els fills sense fer fraccions?

■ ■ ■

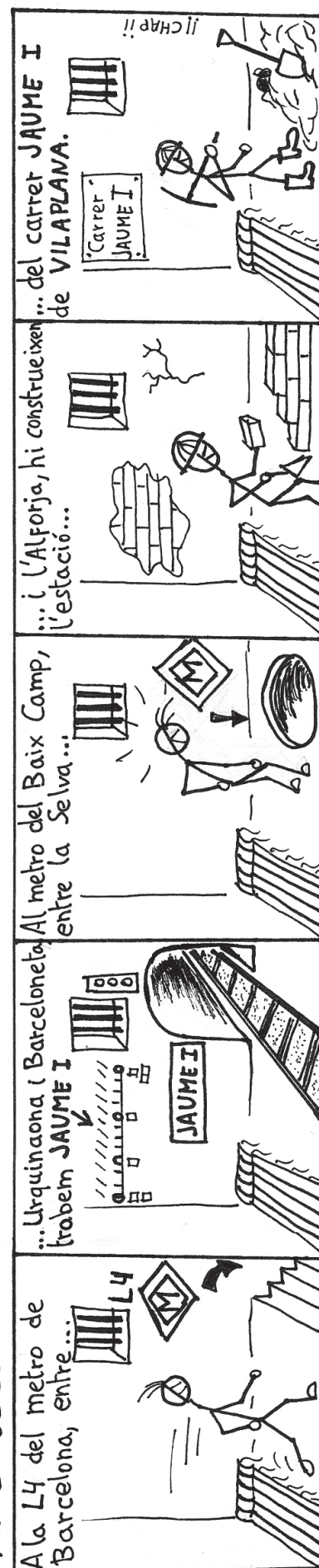
PASTORETS 2010

El Nadal passat i per segon any consecutiu el grup de teatre de Vilaplana va tornar a posar a escena Els Pastorets.

Aquest any el títol era "Ens hi deixarem la pell". Els arranjaments van anar a càrrec del director Jordi Mateu i es van poder veure uns pastorets molt actuals amb problemàtiques del nostre temps. També hi havia uns acudits molt ben trobats que van fer riure a tothom.

No cal dir que l'actuació va anar molt bé i el públic va omplir el Casal a vessar.

7a. Galeria

CELEBREM ELS 50 ANYS

AGRÍCOLA I SECCIÓ DE CRÈDIT VILAPLANA, S.C.C.L.

Els nostres carrers

CARRER
DEL
CINGLE ROIG

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

AJUNTAMENT
DE VILAPLANA

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

CONSELL COMARCAL
DEL BAIX CAMP

LO PEDRIS